

DELEGATURA UOKIK W KATOWICACH

Katowice, dnia 31.12.2007r.

RKT-410-02/07/MK

Decyzja nr RKT-79/2007

I. Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian. Dz.U. Nr 99, poz. 660, Dz.U. Nr 171, poz. 1206), i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego przeciwko Tikkurila Polska SA z siedzibą w Dębicy (w dacie wszczęcia postępowania nazwa przedsiębiorcy: TBD SA z siedzibą w Dębicy) oraz następującym przedsiębiorcom:

1. ANITECH Sp. z o.o. ul. Piłsudskiego 64c, 10-450 Olsztyn,
2. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „CHEMIA-Katowice” SA, ul. Kolejowa 19, 40-601 Katowice,
3. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „POLFARB” Sp. z o.o., ul. Kielecka 25, 27-200 Starachowice,
4. Renata B. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Krosna z dnia 15.01.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 1432/90, jako Hurtownia Chemiczna „KLEBERG”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej: ul. Podkarpacka 40, 38-400 Krosno,
5. KOLOR spółka jawna K.W., Ch.Z., ul. Kalwaryjska 28, 30-504 Kraków,
6. Przedsiębiorstwo Handlowe „MULTI-POL” B. i F. spółka jawna, ul. Lubelska 69/71, 26-600 Radom,
7. Przedsiębiorstwo Handlu Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o., ul. Łęczycka 8, 85-957 Bydgoszcz,
8. CERMAG WROCŁAW Sp. z o.o., ul. Strzegomska 36-40, 53-611 Wrocław,
9. Mariusz G. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Wiązowna z dnia 18.11.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 1916 ,
Beata G. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Wiązowna z dnia 18.11.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 1917, prowadzący wspólnie działalność gospodarczą jako „TADMAR” s.c., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Trakt Lubelski 410, 04-667 Warszawa,
10. Janusz R. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego w Trzebnicy z dnia 21.02.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 000787/91, jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „EKOMAL”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Nyska 59-61, 50-505 Wrocław,
11. Przedsiębiorstwo Handlowe „Chemia” Sp. z o.o., ul. Grunwaldzka 48/50, 80-241 Gdańsk,
12. „Kosta” Sp. z o.o., ul. Andrzeja 15, 88-100 Inowrocław,
13. „Polaris” Sp. z o.o., ul. M.Skłodowskiej-Curie 10, 39-400 Tarnobrzeg,
14. Arsen Sp. z o.o., Grabowiec nr 5a, 98-200 Sieradz,

15. „Mróz-Chemal” Sp. z o.o., ul. Wetlińska 3a, 35-082 Rzeszów,
16. „Multifarb” Sp. z o.o., ul. Handlowa 4, 35-103 Rzeszów,
17. Centrofarb Sp. z o.o., ul. Chemiczna 3, 22-100 Chełm,
18. Zakład Obrotu Materiałami Budowlanymi „Zombud” Sp. z o.o., ul. Dworcowa 152, 64-120 Krzemieniewo,
19. „ZINO” Sp. z o.o., ul. Wolności 3, 05-091 Ząbki,
20. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe K-M-R K. Krzysztof, G. Marek, D. Ryszard sp.j., ul. Płocka 25, 09-500 Gostynin,
21. „BUDINPOL” Sp. z o.o., ul. Brucknera 27, 51-411 Wrocław,
22. „BUDINPOL – Alicja S., Piotr S. spółka jawna”, ul. Traktatowa 1, 54-425 Wrocław,
23. Hurtownia Farb i Lakierów „MAXCOLOR” Sp. z o.o., ul. Poznańska 123, 63-400 Ostrów Wielkopolski,
24. „Domex” L., R. – Cz. spółka jawna, ul. Kochanowskiego 43, 33-100 Tarnów,
25. Dorota K. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Konina z dnia 10.04.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 014513/00 prowadząca działalność jako Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Poniatowskiego 36, 62-502 Konin,
26. CZH Sp. z o.o. w Dębicy, ul. Drogowców 7, 39-200 Dębica,
27. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Polaris III H.Z., H.W. spółka jawna, ul. Sienkiewicza 69, 39-300 Mielec,
28. Hanna Z. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Płocka z dnia 15.05.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem WOS.V.6411/27883001, jako „TECHMAL bis”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej Al. Jachowicza 19, 09-402 Płock,
29. BEL-POL Sp. z o.o., ul. Strzelińska 35, 58-100 Świdnica,
30. „Kosta” Sp. z o.o., ul. Sportowa 7, 43-450 Ustroń,
31. Stanisław S., Teresa G. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Jeleniej Góry z dnia 16.06.2000r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 19054/2000, jako Test-Chem s.c., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Kolejowa 3/4, 58-570 Jelenia Góra,
32. Heban-Steinhof spółka jawna, ul. Kosocicka 7, 30-694 Kraków,
33. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Polifarb” Sp. z o.o., ul. Góry Chełmskiej 2b, 44-100 Gliwice,
34. Krzysztof Ch. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 28.08.2006r. o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 25003, jako P.H.U. „CHRIS”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Pabianicka 196, 93-402 Łódź,
35. Stefan W. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Ostrowa Wielkopolskiego z dnia 04.04.2007r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 991, jako „Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Wytwórcze Stefix”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Wysocka 1, 63-500 Ostrów Wielkopolski,
36. Bogusław J. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Dębicy z dnia 29.06.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 10649/06, Krystyna Jawor prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Dębicy z dnia 29.06.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 8412/01, prowadzący wspólnie działalność gospodarczą jako Hurt-Detal „KOLOR” s.c. Krystyna J. i Bogusław J., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Mościckiego 23, 39-200 Dębica,
37. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o., ul. Wspólna 9, 45-831 Opole,
38. TROPS SA, ul. M.Skłódowskiej-Curie 99, 87-100 Toruń,
39. „ZACISZE” SA, ul. Krakowiaków 16, 02-255 Warszawa,
40. V-BUD Walkiewicz Sp. z o.o., ul. Bukowska 8, 62-081 Wysogotowo,

41. Łukasz Artur M. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Łowicza z dnia 27.10.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 6181 oraz Henryk M., prowadzący wspólnie działalność gospodarczą jako „BUDOMIX” s.c., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej: Nowy Rynek 17, 99-400 Łowicz,
42. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” SA, ul. Św. Michała 100, 61-005 Poznań,
43. Agata M. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miasta Łodzi z dnia 08.03.2005r. o rejestracji działalności gospodarczej pod numerem 35242, prowadząca działalność gospodarczą jako Beckers-Colour, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej Al. T.Kościuszki 118, 90-446 Łódź,
44. Bogdan S. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego w Suwałkach z dnia 07.08.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 2362, jako Przedsiębiorstwo „SABO”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Waryńskiego 26, 16-400 Suwałki,
45. „WITRO-BUD” Sp. z o.o., ul. Aleja Komisji Edukacji Narodowej 46, 02-797 Warszawa
46. „NORAD” Sp. z o.o., ul. Szamoty 5, 02-495 Warszawa,
47. „PSB KWAPISZ” Sp. z o.o., ul. Biezuńska 1a, 03-578 Warszawa,
48. „Farbacol Nord” Sp. z o.o., ul. Przemysłowa 4, 22-400 Zamość,
49. „WODAN” Sp. z o.o., ul. Bartycka 26, 00-716 Warszawa,
50. Centrofarb – H. B. sp.j., ul. Jasińskiego 58, 37-700 Przemyśl,
51. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PROMESA” Sp. z o.o., ul. Batalionów Chłopskich 77, 25-671 Kielce,
52. Mariusz Jerzy S. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu m.st. Warszawy z dnia 06.02.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 311759, jako MARSAN, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Suligowskiego 17, 00-460 Warszawa,
53. Centrala Materiałów Budowlanych Centrobud G.W., W.M., W. M. spółka jawna, ul. Gdańska 3, 05-510 Konstancin-Jeziorna,
54. Artur S. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta miasta stołecznego Warszawy z dnia 04.08.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 174518, jako „Savel”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Hawajska 19, 02-776 Warszawa,
55. AB Behcicki Sp. z o.o., ul. Opolska 182, 52-014 Wrocław,
56. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ABRAF” sp. j. Renata S., Jarosław K., ul. Milicka 28, 55-100 Trzebnica,
57. DIK Sp. z o.o., ul. Przesmyckiego 21, 51-151 Wrocław,
58. FACHMAN sp.j. Zbigniew Wiśniewski, Violetta Wiśniewska, ul. Ogrodowa 13, 87-500 Rypin,
59. Henryk Franciszek P. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miasta Otwock z dnia 08.12.2004r. o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 010200/01,
Bogusława Zofia P. prowadząca działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miasta Otwocka z dnia 08.12.2004r. o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 010199/01,
prowadzący wspólnie działalność gospodarczą jako PPHU Export-Import „WBH”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Bazarowa paw.11, 05-400 Otwock,
60. Waldemar K. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Wójta Gminy Bolesławiec z dnia 27.12.2005r. o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 001823/05, jako Lakfarb Waldemar K., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Wróblewskiego 7d, 59-700 Bolesławiec,
61. Centrum Dystrybucji Farb CDF Sp. z o.o., ul. Krakowska 94, 50-427 Wrocław,
62. Sawo-Met Sp. z o.o., ul. Puławska 456, 02-884 Warszawa,
63. Artur G. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 02.08.2004r. o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem

- 19468, jako „ARGAL” PPHU, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Pabianicka 132, 93-410 Łódź,
- 64.** „JASAM” Sp. z o.o., ul. Piłsudskiego 66, 10-450 Olsztyn,
- 65.** Przedsiębiorstwo Handlowe „HIPER-GLAZUR” Sp. z o.o., ul. Świerczewska 8, 71-066 Szczecin,
- 66.** Jerzy W. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego w Łomży z dnia 10.01.2006r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 4138, jako Hurtownia Artykułów Przemysłowych „FARMAL” Jerzy Włodkowski, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej Al. Legionów 54b, 18-400 Łomża,
- 67.** „BAWA” Sp. z o.o., ul. Czarnkowska 13, 60-415 Poznań,
- 68.** „Firma Handlowo-Usługowa Mak-Chemia, M.O. i B. P. – O. spółka jawna”, ul. Panieńska 17/18, 82-300 Elbląg,
- 69.** „FARBUD” Barbara i Grzegorz O. sp.j., ul. Gen. Kleeberga 22a, 15-691 Białystok,
- 70.** CHEMKO Andrzej i Przemysław Z. sp. j., ul. Nowodworska 9, Michałów Reginów, 05-119 Legionowo,
- 71.** Chemik J.D. K. sp.j., ul. Kopanina 52, 60-105 Poznań,
- 72.** „FARBEX” K.T. i Wspólnicy sp.j., ul. Pułtуска 63, 06-400 Ciechanów,
- 73.** Marek Ś. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka z dnia 31.12.2004r. o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 889, jako Temafarb Handel Artykułami Przemysłowymi, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Warszawska 53, 07-300 Ostrów Mazowiecka,
- 74.** UNICHEM Marian Z., Beata B. spółka jawna, ul. Grunwaldzka 43, 05-800 Pruszków,
- 75.** Paweł S. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miasta i Gminy w Błoniu z dnia 14.03.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (zmiana) pod numerem 1554, jako WALTCOLOR, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Łąki 32a, Żukówka, 05-870 Błonie,
- 76.** CHEMIX Farby Sp. z o.o., ul. Wrocławska 45, 55-220 Jelcz-Laskowice,
- 77.** Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Global” sp.j. P. Grzegorz, W. Stefan, ul. Mjr. Henryka Sucharskiego 3, 08-102 Siedlce,
- 78.** Konstanty K. prowadzący działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Mińsk Mazowiecki z dnia 26.04.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 52/1989, jako PHU „KONSTANS” – K. K., miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Przemysłowa 13, 05-300 Mińsk Mazowiecki,
- 79.** Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „BOROS” Sp. z o.o., ul. Przemysłowa 8, 85-751 Bydgoszcz,
- 80.** Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „TERMEX” spółka jawna Andrzej H., Piotr H., ul. Opolska 15a, 59-220 Legnica,
- 81.** MITAR Joanna i Mirosław P. spółka jawna, ul. Hetmańska 65, 15-727 Białystok,
- 82.** Bohdan K. prowadzący działalność gospodarczą jako PHU „CHEMIBUD”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Bema 11/20, 15-369 Białystok,
- 83.** „STALBUD II” Sp. z o.o., ul. Piłsudskiego 71, 05-070 Sulejówek,
- 84.** Bernarda S. prowadząca działalność gospodarczą jako Firma Handlowo-Usługowa Hurtownia Farb „MAXIMUS”, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Kozielska 5a, 47-208 Reńska Wieś
- oraz
- 85.** Ryszarda M. z Łodzi, zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila Polska SA w Dębicy, właścicielem firmy Beckers-Colour, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej Al. T.Kościuszki 118, 90-446 Łódź,
- 86.** Jana K. z Konina zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila Polska SA w Dębicy – właścicielem firmy Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Poniatowskiego 36, 62-502 Konin.

a) Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, **uznaje się** za praktykę ograniczającą konkurencję zawarcie przez Tikkurila Polska SA w Dębicy oraz przedsiębiorców wymienionych w pkt I. od ppkt 1 do ppkt 84, niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Tikkurila Polska SA w Dębicy oraz przedsiębiorcami wymienionymi w pkt I od ppkt 1 do ppkt 84 w umowach dystrybucyjnych dotyczących sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila Polska SA w Dębicy, cen sprzedaży tych towarów przez dystrybutorów, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i stwierdza się **zaniechanie jej stosowania z dniem 01.01.2007r.**

b) Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postępowanie wszczęte z urzędu w dniu 19.10.2007r. w związku z podejrzeniem zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Tikkurila Polska SA w Dębicy oraz wskazanymi poniżej dystrybutorami tego przedsiębiorcy w umowach dystrybucyjnych dotyczących sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila Polska SA w Dębicy, cen sprzedaży tych towarów przez dystrybutorów, **umarza się jako bezprzedmiotowe** w stosunku do:

- Ryszarda M. z Łodzi, zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila Polska SA w Dębicy, będącego właścicielem firmy Beckers-Colour, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej Al. T.Kościuszki 118, 90-446 Łódź,

- Jana K. z Konina zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila Polska SA w Dębicy – będącego właścicielem firmy Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ul. Poniatowskiego 36, 62-502 Konin.

c) Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się**, z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I.a, sentencji niniejszej decyzji, **kary pieniężne** na poniżej wskazanych przedsiębiorców w następującej wysokości:

1. ANITECH Sp. z o.o. w Olsztynie, karę pieniężną w wysokości 2.636 zł. (słownie: dwa tysiące sześćset trzydzieści sześć złotych),

2. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „CHEMIA-Katowice” SA w Katowicach, karę pieniężną w wysokości 610 zł. (słownie: sześćset dziesięć złotych)

3. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „POLFARB” Sp. z o.o. w Starachowicach, karę pieniężną w wysokości 1.610 zł. (słownie: tysiąc sześćset dziesięć złotych).

4. Renatę B. z Krosna karę pieniężną w wysokości 812 zł. (słownie: osiemset dwanaście złotych)

5. KOLOR spółka jawna K.W., Ch.Z. z Krakowa karę pieniężną w wysokości 467 zł. (słownie: czterysta sześćdziesiąt siedem złotych),

6. Przedsiębiorstwo Handlowe „MULTI-POL” B. i F. spółka jawna z Radomia karę pieniężną w wysokości 477 zł. (słownie: czterysta siedemdziesiąt siedem złotych),

7. Przedsiębiorstwo Handlu Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. z Bydgoszczy karę pieniężną w wysokości 207 zł. (słownie: dwieście siedem złotych),

8. CERMAG WROCŁAW Sp. z o.o. z Wrocławia, karę pieniężną w wysokości 876 zł. (słownie: osiemset siedemdziesiąt sześć złotych),

9. solidarnie na Mariusza G. z Warszawy oraz na Beatę G. prowadzących działalność gospodarczą jako „TADMAR” s.c. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 712 zł. (słownie: siedemset dwanaście złotych),

10. Janusza R. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „EKOMAL” we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 891 zł. (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt jeden złotych),

11. Przedsiębiorstwo Handlowe „Chemia” Sp. z o.o. w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 3.760 zł. (słownie: trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt złotych),
12. „Kosta” Sp. z o.o. w Inowrocławiu karę pieniężną w wysokości 326 zł. (słownie: trzysta dwadzieścia sześć złotych),
13. „Polaris” Sp. z o.o. w Tarnobrzegu, karę pieniężną w wysokości 13.842 zł. (słownie: trzynaście tysięcy osiemset czterdzieści dwa złote),
14. Arsen Sp. z o.o. w Sieradzu karę pieniężną w wysokości 53.870 zł. (słownie: pięćdziesiąt trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt złotych),
15. „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie karę pieniężną w wysokości 69.700 zł. (słownie: sześćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset złotych),
16. „Multifarb” Sp. z o.o. w Rzeszowie karę pieniężną w wysokości 9.655 zł. (słownie: dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt pięć złotych),
17. Centrofarb Sp. z o.o. w Chełmie karę pieniężną w wysokości 11.180 zł. (słownie: jedenaście tysięcy sto osiemdziesiąt złotych),
18. Zakład Obrotu Materiałami Budowlanymi „Zombud” Sp. z o.o. w Krzemieniewie karę pieniężną w wysokości 875 zł. (słownie: osiemset siedemdziesiąt pięć złotych),
19. „ZINO” Sp. z o.o. w Ząbkach, karę pieniężną w wysokości 342 zł. (słownie: trzysta czterdzieści dwa złote),
20. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe K-M-R K. Krzysztof, G. Marek, D. Ryszard sp.j. w Gostyninie, karę pieniężną w wysokości 7.708 zł. (słownie: siedem tysięcy siedemset osiem złotych),
21. „BUDINPOL” Sp. z o.o. we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 222 zł. (słownie: dwieście dwadzieścia dwa złote)
22. „BUDINPOL – Alicja S., Piotr S. spółka jawna” we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 20 zł. (słownie: dwadzieścia złotych),
23. Hurtownia Farb i Lakierów „MAXCOLOR” Sp. z o.o. w Ostrowie Wielkopolskim, karę pieniężną w wysokości 594 zł. (słownie: pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote)
24. „Domex” L., R. – Cz. spółka jawna w Tarnowie, karę pieniężną w wysokości 1.214 zł. (słownie: tysiąc dwieście czternaście złotych),
25. Dorotę K. prowadzącą działalność gospodarczą jako Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie, karę pieniężną w wysokości 608 zł. (słownie: sześćset osiem złotych),
26. CZH Sp. z o.o. w Dębicy, karę pieniężną w wysokości 3.017 zł. (słownie: trzy tysiące siedemnaście złotych),
27. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Polaris III H. Z.. H. W. spółka jawna w Mielcu karę pieniężną w wysokości 3.528 zł. (słownie: trzy tysiące pięćset dwadzieścia osiem złotych),
28. Hannę Z. prowadzącą działalność gospodarczą jako „TECHMAL bis” w Płocku karę pieniężną w wysokości 3.633 zł. (słownie: trzy tysiące sześćset trzydzieści trzy złote),
29. BEL-POL Sp. z o.o. w Świdnicy karę pieniężną w wysokości 1.598 zł. (słownie: tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych),
30. „Kosta” Sp. z o.o. w Ustroniu karę pieniężną w wysokości 1.052 zł. (słownie: tysiąc pięćdziesiąt dwa złote),
31. solidarnie na Stanisława S. z Jeleniej Góry oraz na Teresę G. z Jeleniej Góry prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Test-Chem s.c. w Jeleniej Górze, karę pieniężną w wysokości 40 zł. (czterdziestu złotych),
32. Heban-Steinhof spółka jawna w Krakowie karę pieniężną w wysokości 13.185 zł. (słownie: trzynaście tysięcy sto osiemdziesiąt pięć złotych),
33. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Polifarb” Sp. z o.o., w Gliwicach, karę pieniężną w wysokości 7.710 zł. (słownie: siedem tysięcy siedemset dziesięć złotych),
34. Krzysztofa Ch. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.H.U. „CHRIS” w Łodzi karę pieniężną w wysokości 684 zł. (słownie: sześćset osiemdziesiąt cztery złote)

35. Stefana W. prowadzący działalność gospodarczą jako „Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Wytwórcze Stefix” w Ostrowie Wielkopolskim, karę pieniężną w wysokości 2.623 zł. (słownie: dwa tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote),
36. solidarnie na Bogusława J. z Dębicy oraz Krystynę J. w Dębicy prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Hurt-Detal „KOLOR” s.c. w Dębicy karę pieniężną w wysokości 1269 zł. (słownie: tysiąc dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych),
37. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. w Opolu, karę pieniężną w wysokości 217 zł. (słownie: dwieście siedemnaście złotych),
38. TROPS SA w Toruniu, karę pieniężną w wysokości 7.650 zł. (słownie: siedem tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych),
39. „ZACISZE” SA w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 6.787 zł. (słownie: sześć tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem złotych),
40. V-BUD Walkiewicz Sp. z o.o. w Wysogotowie, karę pieniężną w wysokości 2.238 zł. (słownie: dwa tysiące dwieście trzydzieści osiem złotych),
41. solidarnie na Łukasza Artura M. oraz na Henryka M. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „BUDOMIX” s.c. w Łowiczu, karę pieniężną w wysokości 1.213 zł. (słownie: tysiąc dwieście trzysta złotych),
42. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” SA w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 226 zł. (słownie: dwieście dwadzieścia sześć złotych),
43. Agatę M. prowadząca działalność gospodarczą jako Beckers-Colour w Łodzi, karę pieniężną w wysokości 773 zł. (słownie: siedemset siedemdziesiąt trzy złote),
44. Bogdana S. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo „SABO” w Suwałkach, karę pieniężną w wysokości 7.339 zł. (słownie: siedem tysięcy trzysta trzydzieści dziewięć złotych),
45. „WITRO-BUD” Sp. z o.o. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 14.890 zł. (słownie: czternaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt złotych),
46. „NORAD” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 1.697 zł. (słownie: tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych),
47. „PSB KWAPISZ” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 70 zł. (słownie: siedemdziesiąt złotych),
48. „Farbacol Nord” Sp. z o.o. w Zamościu, karę pieniężną w wysokości 3.283 zł. (słownie: trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt trzy złote),
49. „WODAN” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 1.598 zł. (słownie: tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych),
50. Centrofarb – H. B. sp.j. w Przemyślu, karę pieniężną w wysokości 436 zł. (słownie: czterysta trzydzieści sześć złotych),
51. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PROMESA” Sp. z o.o. w Kielcach, karę pieniężną w wysokości 9.405 zł. (słownie: dziewięć tysięcy czterysta pięć złotych),
52. Mariusza Jerzego S. prowadzącego działalność gospodarczą jako MARSAN w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 45.360 zł. (słownie: czterdzieści pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt złotych),
53. Centralę Materiałów Budowlanych Centrobud G. W., W.M., W.M. spółka jawna w Konstancinie-Jeziornej, karę pieniężną w wysokości 63.867 zł. (słownie: sześćdziesiąt trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt siedem złotych),
54. Artura S. prowadzącego działalność gospodarczą jako „Savel” w Warszawa, karę pieniężną w wysokości 2.170 zł. (słownie: dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych),
55. AB Behcicki Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 4.114 zł. (słownie: cztery tysiące sto czternaście złotych),
56. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ABRAF” sp. j. w Trzebnicy, karę pieniężną w wysokości 4.594 zł. (słownie: cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote),
57. DIK Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 15.720 zł. (słownie: piętnaście tysięcy siedemset dwadzieścia złotych),

58. FACHMAN sp.j. Zbigniew W., Violetta W. w Rypinie, karę pieniężną w wysokości 786 zł. (słownie: siedemset osiemdziesiąt sześć złotych),
59. solidarnie na Henryka Franciszka P. oraz na oraz Bogusławę Zofię P. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako PPHU Export-Import „WBH” w Otwocku, karę pieniężną w wysokości 172 zł. (słownie: sto siedemdziesiąt dwa złote),
60. Waldemara K. prowadzącego działalność gospodarczą jako Lakfarb Waldemar K. w Bolesławcu, karę pieniężną w wysokości 377 zł. (słownie: trzysta siedemdziesiąt siedem złotych),
61. Centrum Dystrybucji Farb CDF Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 826 zł. (słownie: osiemset dwadzieścia sześć złotych),
62. Sawo-Met Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 11.610 zł. (słownie: jedenaście tysięcy sześćset dziesięć złotych),
63. Artura G. prowadzącego działalność gospodarczą jako „ARGAL” PPHU w Łodzi, karę pieniężną w wysokości 1.473 zł. (słownie: tysiąc czterysta siedemdziesiąt trzy złote),
64. „JASAM” Sp. z o.o. w Olsztynie, karę pieniężną w wysokości 3.212 zł. (słownie: trzy tysiące dwieście dwanaście złotych),
65. Przedsiębiorstwo Handlowe „HIPER-GLAZUR” Sp. z o.o. w Szczecinie, karę pieniężną w wysokości 9.652 zł. (słownie: dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt dwa złote),
66. Jerzego W. prowadzącego działalność gospodarczą jako Hurtownia Artykułów Przemysłowych „FARMAL” Jerzy W. w Łomży, karę pieniężną w wysokości 5.263 zł. (słownie: pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy złote),
67. „BAWA” Sp. z o.o. w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 3.938 zł. (słownie: trzy tysiące dziewięćset trzydzieści osiem złotych),
68. „Firmę Handlowo-Usługowa Mak-Chemia, M.O. i B. P.- O. spółka jawna” w Elblągu, karę pieniężną w wysokości 2.900 zł. (słownie: dwa tysiące dziewięćset złotych),
69. „FARBUD” Barbara i Grzegorz O. sp.j. w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 100 zł. (słownie: sto złotych),
70. CHEMKO Andrzej i Przemysław Z. sp. j. w Legionowie, karę pieniężną w wysokości 1.420 zł. (słownie: tysiąc czterysta dwadzieścia złotych),
71. Chemik J.D. K. sp.j. w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 1.820 zł. (słownie: tysiąc osiemset dwadzieścia złotych),
72. „FARBEX” K.T. i Wspólnicy sp.j. w Ciechanowie, karę pieniężną w wysokości 1.777 zł. (słownie: tysiąc siedemset siedemdziesiąt siedem złotych),
73. Marka Ś. prowadzącego działalność gospodarczą jako Temafarb Handel Artykułami Przemysłowymi w Ostrowi Mazowieckiej, karę pieniężną w wysokości 4.170 zł. (słownie: cztery tysiące sto siedemdziesiąt złotych),
74. UNICHEM Marian Z., Beata B. spółka jawna, ul. Grunwaldzka 43, 05-800 Pruszków, karę pieniężną w wysokości 100 zł. (słownie: sto złotych),
75. Pawła S. prowadzącego działalność gospodarczą jako WALTCOLOR w Żukówce, Błonie, karę pieniężną w wysokości 450 zł. (słownie: czterysta pięćdziesiąt złotych),
76. CHEMIX Farby Sp. z o.o. w Jelczu-Laskowicach, karę pieniężną w wysokości 810 zł. (słownie: osiemset dziesięć złotych),
77. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Global” sp.j. P. Grzegorz, W. Stefan w Siedlcach, karę pieniężną w wysokości 6.322 zł. (słownie: sześć tysięcy trzysta dwadzieścia dwa złote),
78. Konstantego Króla prowadzącego działalność gospodarczą jako PHU „KONSTANS” – K. K. w Mińsku Mazowieckim karę pieniężną w wysokości 2.591 zł., (słownie: dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych),
79. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „BOROS” Sp. z o.o. w Bydgoszczy, w wysokości karę pieniężną w wysokości 6.472 zł. (słownie: sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt dwa złote),
80. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „TERMEX” spółka jawna Andrzej H., Piotr H. w Legnicy, karę pieniężną w wysokości 465 zł. (słownie: czterysta sześćdziesiąt pięć złotych),

81. MITAR Joanna i Mirosław P. spółka jawna w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 307 zł. (słownie: trzysta siedem złotych),
82. Bohdan K. prowadzący działalność gospodarczą jako PHU „CHEMIBUD” w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 2.675 zł. (słownie: dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych),
83. „STALBUD II” Sp. z o.o. w Sulejówku, karę pieniężną w wysokości 675 zł. (słownie: sześćset siedemdziesiąt pięć złotych),
84. Bernardę S. prowadzącą działalność gospodarczą jako Firma Handlowo-Usługowa Hurtownia Farb „MAXIMUS” w Reńskiej Wsi, karę pieniężną w wysokości 694 zł. (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote),
- oraz
85. w związku z art. 109 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów na Tikkurila Polska SA w Dębicy karę pieniężną w wysokości 2.172.039 zł. (słownie: dwa miliony sto siedemdziesiąt dwa tysiące trzydzieści dziewięć złotych).

d) Na podstawie art. 77 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się **obciążyć poniżej wskazanych przedsiębiorców kosztami** opisanego w punkcie I.a. postępowania w wysokości:

1. ANITECH Sp. z o.o. w Olsztynie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
2. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „CHEMIA-Katowice” SA w Katowicach kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
3. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „POLFARB” Sp. z o.o. w Starachowicach kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
4. Renatę B. z Krosna kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
5. KOLOR spółka jawna K. W., Ch. Z. z Krakowa kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
6. Przedsiębiorstwo Handlowe „MULTI-POL” B. i F. spółka jawna z Radomia kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
7. Przedsiębiorstwo Handlu Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. z Bydgoszczy kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
8. CERMAG WROCŁAW Sp. z o.o. z Wrocławia, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
9. Mariusza G. oraz Beatę G. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „TADMAR” s.c. w Warszawie, solidarnie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
10. Janusza R. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „EKOMAL” we Wrocławiu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
11. Przedsiębiorstwo Handlowe „Chemia” Sp. z o.o. w Gdańsku kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
12. „Kosta” Sp. z o.o. w Inowrocławiu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
13. „Polaris” Sp. z o.o. w Tarnobrzegu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
14. Arsen Sp. z o.o. w Sieradzu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
15. „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
16. „Multifarb” Sp. z o.o. w Rzeszowie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
17. Centrofarb Sp. z o.o. w Chełmie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
18. Zakład Obrotu Materiałami Budowlanymi „Zombud” Sp. z o.o. w Krzemieniewie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
19. „ZINO” Sp. z o.o. w Żąbkach kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
20. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe K-M-R K. Krzysztof, G. Marek, D. Ryszard sp.j. w Gostyninie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
21. „BUDINPOL” Sp. z o.o. we Wrocławiu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
22. „BUDINPOL – Alicja S., Piotr S. spółka jawna” we Wrocławiu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
23. Hurtownia Farb i Lakierów „MAXCOLOR” Sp. z o.o. w Ostrowie Wielkopolskim, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),

24. „Domex” L., R. - Czuchra spółka jawna w Tarnowie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
25. Dorotę K. prowadzącą działalność gospodarczą jako Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
26. CZH Sp. z o.o. w Dębicy, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
27. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Polaris III H. Z., H. W. spółka jawna w Mielcu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
28. Hanne Z. prowadzącą działalność gospodarczą jako „TECHMAL bis” w Płocku kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
29. BEL-POL Sp. z o.o. w Świdnicy kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
30. „Kosta” Sp. z o.o. w Ustroniu kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
31. Stanisław S., Teresa G. prowadzący działalność jako Test-Chem s.c. w Jeleniej Górze, solidarnie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
32. Heban-Steinhof spółka jawna w Krakowie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
33. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Polifarb” Sp. z o.o., ul. Góry Chełmskiej 2b, 44-100 Gliwice, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
34. Krzysztofa Ch. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.H.U. „CHRIS” w Łodzi kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
35. Stefana W. prowadzący działalność gospodarczą jako „Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Wytwórcze „Stefix” w Ostrowie Wielkopolskim, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
36. Bogusława J. oraz Krystynę J. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Hurt-Detal „KOLOR” s.c. Krystyna J. i Bogusław J. w Dębicy, solidarnie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
37. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. w Opolu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
38. TROPS SA w Toruniu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
39. „ZACISZE” SA w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
40. V-BUD Walkiewicz Sp. z o.o. w Wysogotowie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
41. Łukasza Artura M. oraz Henryka M., prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „BUDOMIX” s.c. w Łowiczu, solidarnie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
42. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” SA w Poznaniu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
43. Agata M. prowadząca działalność gospodarczą jako Beckers-Colour w Łodzi, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
44. Bogdan S. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo „SABO” w Suwałkach, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
45. „WITRO-BUD” Sp. z o.o. w Warszawie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
46. „NORAD” Sp. z o.o. w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
47. „PSB KWAPISZ” Sp. z o.o. w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
48. „Farbacol Nord” Sp. z o.o. w Zamościu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
49. „WODAN” Sp. z o.o. w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
50. Centrofarb – H. B. sp.j. w Przemyślu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
51. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PROMESA” Sp. z o.o. w Kielcach, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
52. Mariusza Jerzego S. prowadzącego działalność gospodarczą jako MARSAN w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
53. Centralę Materiałów Budowlanych Centrobud G.W., W.M., W.M. spółka jawna w Konstancinie-Jeziornej, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
54. Artura S. prowadzącego działalność gospodarczą jako „Savel” w Warszawa, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
55. AB Behcicki Sp. z o.o. we Wrocławiu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),

56. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ABRAF” sp. j. w Trzebnicy, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
57. DIK Sp. z o.o. we Wrocławiu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
58. FACHMAN sp.j. Zbigniew W., Violetta W. w Rypinie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
59. Henryka Franciszka P. oraz Bogusławę Zofię P. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako PPHU Export-Import „WBH” w Otwocku, solidarnie kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
60. Waldemara Kopackiego prowadzącego działalność gospodarczą jako Lakfarb Waldemar Kopacki w Bolesławcu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
61. Centrum Dystrybucji Farb CDF Sp. z o.o. we Wrocławiu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
62. Sawo-Met Sp. z o.o. w Warszawie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
63. Artura G. prowadzącego działalność gospodarczą jako „ARGAL” PPHU w Łodzi, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
64. „JASAM” Sp. z o.o. w Olsztynie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
65. Przedsiębiorstwo Handlowe „HIPER-GLAZUR” Sp. z o.o. w Szczecinie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
66. Jerzego W. prowadzącego działalność gospodarczą jako Hurtownia Artykułów Przemysłowych „FARMAL” Jerzy W. w Łomży, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
67. „BAWA” Sp. z o.o. w Poznaniu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
68. „Firmę Handlowo-Usługowa Mak-Chemia, M.O. i B. P. - Osińska spółka jawna” w Elblągu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
69. „FARBUD” Barbara i Grzegorz O. sp.j. w Białymstoku, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
70. CHEMKO Andrzej i Przemysław Z. sp. j. w Legionowie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
71. Chemik J.D. Krieger sp.j. w Poznaniu, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
72. „FARBEX” K.T. i Wspólnicy sp.j. w Ciechanowie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
73. Marka Ś. prowadzącego działalność gospodarczą jako Temafarb Handel Artykułami Przemysłowymi w Ostrowi Mazowieckiej, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
74. UNICHEM Marian Z., Beata B. spółka jawna w Pruszkowie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
75. Pawła S. prowadzącego działalność gospodarczą jako WALTCOLOR w Żukówce, Błonie, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
76. CHEMIX Farby Sp. z o.o. w Jelczu-Laskowicach, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
77. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Global” sp.j. P. Grzegorz, W. Stefan w Siedlcach, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
78. Konstantego K. prowadzącego działalność gospodarczą jako PHU „KONSTANS” – K. Król w Mińsku Mazowieckim, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
79. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „BOROS” Sp. z o.o. w Bydgoszczy, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
80. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „TERMEX” spółka jawna Andrzej H., Piotr H. w Legnicy, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
81. MITAR Joanna i Mirosław P. spółka jawna w Białymstoku, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
82. Bohdan K. prowadzącego działalność gospodarczą jako PHU „CHEMIBUD” w Białymstoku, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
83. „STALBUD II” Sp. z o.o. w Sulejówku, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
84. Bernardę S. prowadzącą działalność gospodarczą jako Firma Handlowo-Usługowa Hurtownia Farb „MAXIMUS” w Reńskiej Wsi, kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),
85. Tikkurila Polska SA w Dębicy kwotą 40 zł. (słownie: czterdzieści złotych),

oraz **zobowiązuje się** tych przedsiębiorców do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

W toku badania rynku krajowego farb i lakierów (RKT-401-02/06/MK) w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej organem antymonopolowym) wezwano m.in. Tikkurila Polska SA w Dębicy (dawna nazwa TBD SA w Dębicy) do udzielenia niezbędnych w tym badaniu informacji. Z udzielonej przez tego przedsiębiorcę odpowiedzi, a w szczególności z § 3 przesłanej przez niego kopii umowy dystrybucyjnej zawartej na rok 2005r. z jednym z przedsiębiorców wynikało, iż przedsiębiorca ten został zobowiązany przez Tikkurila Polska SA w Dębicy (zwana dalej Tikkurila) do sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu w Tikkurila podwyższona o tzw. marżę minimalną. Zgodnie z § 4 tej umowy marża minimalna wynosiła 3% na wyroby marki Polifarb Dębica oraz 5% na wyroby marki Beckers.

Powyższe zapisy mogły świadczyć o ustalaniu przez Tikkurila oraz tego dystrybutora cen minimalnych sprzedaży towarów, co mogło być porozumieniem ograniczającym konkurencję o jakim mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 wówczas obowiązującej ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającym na ustalaniu cen. Wobec powyższego organ antymonopolowy uznał za celowe przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w tej sprawie, w celu wstępnego ustalenia czy działania Tikkurila oraz Dystrybutorów tego przedsiębiorcy, mogą świadczyć o naruszeniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie niniejszego postępowania pismem z dnia 12.04.2007r. wezwano Tikkurila o przesłanie niezbędnych dla tego postępowania informacji i dokumentów tj. m.in. wykazu zawartych przez tego przedsiębiorcę od 01.01.2005r. umów dystrybucyjnych zawartych z innymi przedsiębiorcami, dotyczącymi sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers oraz kopii 10 przykładowych ww. umów zawartych w 2005r., 2006r. oraz 2007r. (karta nr 2362)

W dniu 24.04.2007r. organ antymonopolowy otrzymał odpowiedź Tikkurila z dnia 23.04.2007r. zawierającą m.in. wykaz umów dystrybucyjnych zawartych przez tego przedsiębiorcę z innymi przedsiębiorcami w roku 2005, 2006 i 2007 (karta nr 2363). Ponadto Tikkurila zgodnie z wezwaniem organu antymonopolowego, dołączyła kopie 10 pierwszych umów dystrybucyjnych zawartych w 2005r., 2006r. oraz 2007r. (karty od nr 2374 do nr 2801). Ponieważ z posiadanych przez organ antymonopolowy informacji wynikało, iż Tikkurila w 2005r. oraz 2006r. w umowach z Dystrybutorami zawierała zapisy mówiące o ustalaniu cen minimalnych wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers, organ antymonopolowy pismem z dnia 24.05.2007r. wezwał tego przedsiębiorcę m.in. o przesłanie kopii wszystkich umów obowiązujących w 2006r. wraz z załącznikami oraz aneksami, zawartymi pomiędzy Tikkurila oraz Dystrybutorami (karta nr 2803).

Następnego dnia tj. pismem z dnia 25.05.2007r. (karty od nr 2804 do nr 2809) skierowanym do organu antymonopolowego, Tikkurila w oparciu o przepisy art. 109 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 2004r. w sprawie trybu postępowania w przypadku wystąpienia przedsiębiorców do Prezesa UOKiK o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie (Dz.U. z 2004r. Nr 130, poz. 1380), wniosła o obniżenie kary pieniężnej grożącej temu przedsiębiorcy w związku z uczestnictwem w porozumieniu o jakim mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy oraz art. 81 Traktatu WE (karty od nr 2804 do nr 2809). W treści tego pisma Tikkurila przyznała się do faktu uczestnictwa w porozumieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, gdyż od 2003r. stosowała w umowach dystrybucyjnych wyrobów marki Polifarb Dębica zawieranych z podmiotami innymi niż operatorzy sieci sklepów wielkopowierzchniowych, postanowienia dotyczące obowiązku odsprzedaży produktów po cenach nie niższych niż cena zakupu produktów podwyższona o marżę minimalną. Natomiast w zakresie farb marki Beckers oraz

Tikkurila przedmiotowe zapisy zostały zmieszczone w umowach dystrybucyjnych na rok 2005r. i 2006r. Jako dowód mający w ocenie Tikkurila, w istotny sposób przyczynić się do wydania decyzji, o której mowa w art. 10 i art. 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobowiązała się do złożenia z własnej inicjatywy dowodu, który może w istotny sposób przyczynić się do wydania decyzji, o której mowa w tych przepisach. Dowodem tym w ocenie Tikkurila są wszystkie umowy dystrybucyjne zawarte przez tego przedsiębiorcę z Hurtowniami (Dystrybutorami) w latach 2003-2006. Do pisma tego zostały dołączone kopie wszystkich umów zawartych przez Tikkurila w latach 2005-2006 na sprzedaż farb Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila. Natomiast do przesłania umów za lata 2003-2004, Tikkurila zobowiązała się w najbliższym późniejszym terminie.

Tikkurila w piśmie tym przyznała, iż zapisy zawarte w tych umowach, zawierają postanowienia antykonkurencyjne o jakich mowa powyżej tj. zapisy mówiące o ustalaniu cen minimalnych odsprzedaży towarów. Ponadto w piśmie tym przedsiębiorca stwierdził, iż od 01.01.2007r. zaprzestał uczestnictwa w opisanym powyżej porozumieniu antykonkurencyjnym. Tikkurila wyjaśniła, iż wszystkie umowy zawierane po 01.01.2007r. z Hurtowniami (Dystrybutorami), nie zawierają już postanowień o skutku ograniczającym konkurencję tj. obowiązku odsprzedaży produktów Tikkurila po cenach nie niższych niż cena zakupu produktów u tego przedsiębiorcy podwyższonych o marżę minimalną. Na dowód powyższego Tikkurila do pisma z dnia 25.05.2007r. dołączyła oświadczenie (karta nr 2811), iż od dnia 01.01.2007r. zaprzestała zawierania w umowach z odbiorcami, zapisów sprzecznych z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16.02.2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym w ocenie tego przedsiębiorcy zaprzestał on uczestnictwa w porozumieniu ograniczającym konkurencję przed dniem przedstawienia istotnego dowodu świadczącego o zawarciu porozumienia. Dlatego też jego zdaniem spełnione są przesłanki obniżenia grożącej temu przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z art. 109 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W piśmie tym Tikkurila wskazała, iż rzeczywistym powodem uczestnictwa w tym porozumieniu, nie była chęć ograniczenia konkurencji na rynku właściwym, a jedynie starania o sprostanie konkurencji z podmiotami o silniejszej pozycji rynkowej, które same stosowały zabiegi polegające na zobowiązaniu partnerów handlowych do nie sprzedawania ich produktów poniżej cen wskazanych przez te podmioty. Odstąpienie od naśladowania w tej mierze podmiotów silniejszych tj. np. Polifarb Cieszyn-Wrocław SA, przyczyniłoby się do znaczącego pogorszenia sytuacji rynkowej Tikkurila, co przy obecnym istniejącym rozkładzie sił na rynku właściwym - stałoby zdecydowanie w sprzeczności z interesem konkurencji i konsumentów. Dlatego też zamiar podtrzymania przez Tikkurila konkurencji z podmiotami o silniejszej pozycji na rynku, nie może być więc uznany za antykonkurencyjny.

Tikkurila wskazała również, iż brak jest rzeczywistych antykonkurencyjnych skutków na rynku porozumień, w których przedsiębiorca ten uczestniczył. Hurtownie bowiem, wobec braku efektywnego egzekwowania z jej strony postanowień dotyczących minimalnych marż oraz braku stosowania jakichkolwiek środków odwetowych w razie nie wykonywania postanowień umownych, nie poniosły żadnej lub znikomą szkodę. Zdaniem Tikkurila fakt nie wyciągania jakichkolwiek konsekwencji wynikających z nieprzestrzegania przez Hurtownie (Dystrybutorów) postanowień umownych, znajduje potwierdzenie w dużej ilości faktur dokumentujących sprzedaż przez Hurtownie produktów Tikkurila po cenach niższych niż wynikające z treści tych umów. Tym samym w ocenie Tikkurila brak jest rzeczywistych negatywnych skutków zawarcia przez tego przedsiębiorcę porozumień ograniczających konkurencję z Hurtowniami.

Dodatkowo Tikkurila wskazała, iż nigdy wcześniej w stosunku do tego przedsiębiorcy nie były prowadzone postępowania z zakresu prawa ochrony konkurencji i konsumentów oraz nie została ukarana za naruszenie tego prawa.

Zebrane w toku postępowania wyjaśniającego informacje i dokumenty, dały podstawy do przypuszczenia, iż pomiędzy Tikkurila oraz jej Dystrybutorami, doszło do ustalenia na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb i lakierów i wyrobów pomocniczych, cen minimalnych odsprzedaży sprzedaży wyrobów marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila, produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila, co w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji

i konsumentów jest porozumieniem ograniczającym konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, polegającym na bezpośrednim ustalaniu cen odsprzedaży towarów tych marek.

Wobec powyższego w dniu 19.10.2007r. zostało wszczęte p-ko Tikkurila oraz jej Dystrybutorom wyszczególnionym w sentencji niniejszej decyzji (zwani dalej Dystrybutorami) postępowanie w sprawie porozumienia o jakim mowa w punkcie I.a sentencji.

Następnie postanowieniem nr 2 z dnia 21.11.2007r. zaliczono w poczet dowodów tego postępowania informacje i dokumenty przekazane przez Dystrybutorów w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie tego postępowania w zakresie wskazanym w tym postanowieniu. Z uwagi na to, iż dokumenty te i informacje zawierają tajemnicę przedsiębiorcy postanowieniem nr 3 z dnia 21.11.2007r. ograniczono pozostałym stronom tego postępowania prawo wglądu w część z tych informacji w zakresie wskazanym w tym postanowieniu.

Ponadto postanowieniem nr 4 z dnia 12.12.2007r. zaliczono w poczet dowodów tego postępowania informacje i dokumenty przekazane w postępowaniu wyjaśniającym przez Tikkurila. Z uwagi na to, iż zarówno część tych informacji jak i informacje i dowody przekazane w toku tego postępowania antymonopolowego przez pozostałe strony, zawierały tajemnicę przedsiębiorcy, postanowieniem nr 5 z dnia 12.12.2007r. ograniczono pozostałym stronom postępowania prawo wglądu w materiał dowodowy w zakresie wskazanym w tym postanowieniu.

W ustosunkowaniu się do wszczęcia tego postępowania część Dystrybutorów przyznała, iż w umowach zawartych z Tikkurila obowiązujących w poprzednich latach, zawarty był zapis mówiący o sprzedaży wyrobów marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila po cenach minimalnych określonych w tych umowach. Zdaniem Dystrybutorów, Tikkurila w umowach określiła minimalną wysokość marży od ceny zakupu, jaka powinna być przez nich stosowana przy ustalaniu wysokości cen sprzedaży wyrobów poszczególnych marek tych przedsiębiorców. Ponadto zdaniem części z Dystrybutorów zapisy zawarte w umowach zostały zaproponowane przez Tikkurila i nie mieli oni realnego wpływu na treść tych umów. Zdaniem części z przedsiębiorców nie zastosowanie się do zapisów tych umów mogło spowodować np. rozwiązanie umowy. Ponadto część z przedsiębiorców uznała, iż często nie stosowała się do zapisów w umowie dystrybucyjnej i sprzedawała wyroby Tikkurila, po cenach niższych niż w nich określonych, czego dowodem mają być przykładowe przesłane przez tych przedsiębiorców kopie faktur za sprzedaż towarów tego przedsiębiorcy w toku tego postępowania. Ponadto zdaniem Dystrybutorów w umowach dystrybucyjnych zawartych z Tikkurila na rok 2007r. przedsiębiorca ten nie zawarł już zapisów mówiących o obowiązku sprzedaży jego wyrobów po cenach nie niższych niż określone w tych umowach, czego dowodem mają być przesłane przez niektórych przedsiębiorców kopie umów dystrybucyjnych zawartych z Tikkurila na rok 2007r.

Ponadto po wszczęciu niniejszego postępowania jeden z Dystrybutorów tj. „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie, stwierdził iż nie uczestniczył w zarzucanym porozumieniu, gdyż nie zawarł umowy dystrybucyjnej z Tikkurila na rok 2006r. Jednakże jak wynika z posiadanych przez organ antymonopolowy dokumentów Tikkurila w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego niniejsze postępowanie przesłała kopię załącznika nr 1 do umowy nr 132/2006 z dnia 02.01.2006r. zawartej pomiędzy tym przedsiębiorcą a „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie ustalającego miesięczne plany sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers w 2006r. oraz aneks do umowy dystrybucyjnej nr 132/2006r zawartej pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Ponadto w toku niniejszego postępowania „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. przesłał kopie dokumentów obrazujących w 2006r. zarówno zakup wyrobów Tikkurila jak i ich sprzedaż. Jak ustalił również organ antymonopolowy w 2005r. obu tych przedsiębiorców łączyła umowa dystrybucyjna zawierająca zapis o sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers po określonych w niej cenach minimalnych.

Natomiast Tikkurila po wszczęciu tego postępowania, pismem z dnia 09.11.2007r. zawiadomiła organ antymonopolowy, iż na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 24 września 2007r. sygn. sprawy: RZ.XII NS-REJ.KRS/012174/07/122, dotychczasowa firma spółki TBD SA w Dębicy, została zmieniona na Tikkurila Polska SA w Dębicy, na dowód czego przedsiębiorca ten przesłał kopie ww.

postanowienia Sądu oraz aktualny odpis z KRS-u (karty od nr 15 do nr 27). Ponadto przedsiębiorca ten podtrzymał wszystkie wyjaśnienia złożone w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie niniejszego postępowania.

Organ antymonopolowy ustalił co następuje

Z analizy zebranych przez organ antymonopolowy informacji i dokumentów w tym postępowaniu wynika, iż Tikkurila będąca jednym z ważniejszych na rynku krajowym producentem i sprzedawcą farb i lakierów, wprowadziła od 2003r. w przypadku wyrobów marki Polifarb Dębica oraz od 2005r. w przypadku wyrobów marki Tikkurila oraz Beckers w umowach zawieranych z Dystrybutorami, zapisy ustalające wysokość cen minimalnych po jakich przedsiębiorcy ci mogli dokonywać sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy.

Mianowicie jak ustalił organ antymonopolowy, Tikkurila w § 3 ust. 3 umów obowiązujących w 2006r. (karty od nr 2813 do nr 2885) zobowiązywała Dystrybutora, iż będzie prowadzić sprzedaż wyrobów Polifarb Dębica i Beckers, po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu w Tikkurila podwyższona o tzw. marżę minimalną. Cena minimalna oraz marża minimalna określone były w § 4 tych umów, który regulował, iż Dystrybutor prowadzić będzie sprzedaż wyrobów Tikkurila po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu, podwyższona o marżę minimalną w wysokości 3% na wyroby marki Polifarb Dębica oraz 5% na wyroby marki Beckers. Sankcją za nie stosowanie marży minimalnej, o której umowa w tym punkcie, miało być obniżenie w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu o wielkość jednostronnie ustaloną przez Tikkurila w oparciu o ocenę szkodliwości takiej praktyki Dystrybutora, a w dalszej konsekwencji, nawet rozwiązanie przez Tikkurila umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Ponadto dokonana przez organ antymonopolowy analiza umów dystrybucyjnych zawartych w 2006r. pomiędzy Tikkurila a Dystrybutorami na sprzedaż wyrobów marki Tikkurila potwierdziła, iż również w tych umowach doszło do ustalenia cen minimalnych odsprzedaży towarów. Mianowicie zgodnie z § 3 umów obowiązujących w 2006r. (kart od nr 2988 do nr 3007) obowiązkiem Dystrybutora było prowadzenie sprzedaży wyrobów Tikkurila po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu, podwyższona o marżę minimalną. Cena minimalna oraz marża minimalna były określone w § 4 umów. Zgodnie z tym paragrafem Dystrybutor był zobowiązany do sprzedaży wyrobów marki Tikkurila w cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu w Tikkurila, podwyższona o marżę minimalną w wysokości 3%. Sankcją za nie zastosowanie marży minimalnej, zgodnie z postanowieniami umowy było podobnie jak w przypadku wyrobów marek Polifarb Dębica i Beckers, obniżenie w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu o wielkość jednostronnie ustaloną przez Tikkurila w oparciu o ocenę szkodliwości tej praktyki, a w dalszej konsekwencji nawet rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Z powyższych zapisów w umowach dystrybucyjnych wynika, iż Dystrybutorzy tego przedsiębiorcy nie mogli w sposób dowolny kształtować cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila. Zostali mianowicie zobowiązani do sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu tych wyrobów, podwyższona o marżę minimalną w wysokości 3% dla wyrobów marki Polifarb Dębica i dla marki Tikkurila oraz 5% dla wyrobów marki Beckers. Tym samym Dystrybutorzy zgodnie z zapisami zawartymi w umowach dystrybucyjnych mogli sprzedawać wyroby Tikkurila jedynie po cenach minimalnych określonych w tych umowach.

Organ antymonopolowy zważył co następuje

I.a.

Interes publicznoprawny

Zarówno zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów obowiązującej do dnia 20.04.2007r., jak i obecnie obowiązującej ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian.), organ antymonopolowy podejmuje działania w przypadku podejrzenia naruszenia przez przedsiębiorców interesu publicznego konkurentów i (lub) konsumentów. Wobec powyższego warunkiem niezbędnym do oceny działania danego przedsiębiorcy w świetle ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż jego działania naruszyły interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów. W ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów brak jest definicji ustawowej co należy rozumieć poprzez interes publicznoprawny. Dlatego też kryterium dokonywania oceny czy w danej sprawie został naruszony interes publicznoprawny jest nieostre. Jednakże na tle dotychczasowego orzecznictwa antymonopolowego, wykształconego co prawda w czasie obowiązywania poprzedniej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ale zachowującego swoją aktualność również obecnie, utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce wówczas gdy działaniami, będącymi przedmiotem postępowania, zagrożony jest interes ogólnospołeczny, co może mieć miejsce m.in. wówczas, gdy skutkiem określonych sprzecznych z przepisami ustawy działań, dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku (*E.Modzelewska-Wachal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Wyd. Twigger. Warszawa 2002r.*). Przykładowo należy wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.05.2001r. (sygn. akt I CKN 1217/98), w którym to wyroku Sąd uznał, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ma służyć ochronie interesu ogólnospołecznego (publicznego) polegającego na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego, tj. prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w warunkach konkurencji oraz możliwości swobodnego podejmowania decyzji co do warunków prowadzenia tej działalności. Rynek taki może jednak funkcjonować prawidłowo tylko jeśli są zapewnione warunki powstania i rozwoju konkurencji. Jedynie w warunkach niezakłóconej konkurencji przedsiębiorcy i konsumenci mają gwarancję realizacji konstytucyjnej wolności gospodarczej i ochrony swoich praw. Istotą bowiem konkurencji jest współzawodnictwo przedsiębiorców w celu uzyskania przewagi na rynku, pozwalającej na osiągnięcie maksymalnych korzyści ekonomicznych ze sprzedaży towarów i usług oraz maksymalne zaspokojenie potrzeb konsumentów przy jak najniższej cenie. Decyduje o tym wolne i nieskrępowane działanie mechanizmów rynkowych w tym zapewnienie możliwości swobodnego podejmowania decyzji. Natomiast wszelkie formy uzgodnionych działań przedsiębiorców, których celem lub skutkiem jest ograniczenie wolności działalności gospodarczej uczestników rynków, jest naruszeniem reguł konkurencji i stanowi naruszenie przepisów ustawy.

Tym samym ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni więc konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji w tym rozumieniu należy uznać więc takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy (konsumenta), lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki. W takich przypadkach ingerencja organu antymonopolowego jest uzasadniona. Należy ponadto wskazać, iż przy ocenie czy doszło w danej sprawie do naruszenia interesu publicznoprawnego, nie należy poprzestać na zbadaniu ewentualnych negatywnych skutków bezpośrednich kontrahentów danego przedsiębiorcy. Ale niezbędne jest spojrzenie szersze, uwzględniające także to, w jaki sposób działania przedsiębiorstwa odbijają się na interesach konsumentów bezpośredniego kontrahenta przedsiębiorstwa, co może skutkować naruszeniem interesu publicznoprawnego. W tym kontekście w ocenie organu antymonopolowego porozumienie cenowe w tym pomiędzy producentem oraz jego Dystrybutorem, zawsze wywołuje niekorzystne działania na rynku, zniekształcając ten rynek, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję. Działania te naruszają więc interes ogólnospołeczny⁵.

W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, iż warunkiem niezbędnym do oceny czy działania Tikkurila oraz Dystrybutorów, z którymi przedsiębiorca ten zawarł umowy dystrybucyjne

⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z 24.07.2003 r., I CKN 496/01, Dz. Urz. UOKiK 2004/1/283

wyrobów marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila naruszają przepisy tej ustawy, jest wykazanie, że działania tych przedsiębiorców naruszyły interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów.

Jak przedstawiono to na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji, Tikkurila w przypadku umów zawieranych z Dystrybutorami, dotyczącymi dystrybucji wyrobów marki Polifarb Dębica, co najmniej od 2003r. zawierała w umowach zapisy zobowiązujące tych przedsiębiorców do sprzedaży tych wyrobów po cenach minimalnych. Natomiast w przypadku wyrobów marki Beckers i Tikkurila zapisy o cenach minimalnych były zamieszczane w umowach obowiązujących w 2005r. i 2006r. Powyższe zachowanie tego przedsiębiorcy, dotyczyło generalnie wszystkich jego Dystrybutorów. Tym samym w ocenie organu antymonopolowego pomiędzy tymi przedsiębiorcami doszło do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co szczegółowo uzasadniono na dalszych stronach tej decyzji.

Skutkiem zawartego porozumienia, przedsiębiorcy będący Dystrybutorami Tikkurila byli zobowiązani do stosowania określonych w tych umowach cen minimalnych przy sprzedaży farb marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila i nie mogli w sposób samodzielny podejmować decyzji w sprawie wysokości sprzedawanych przez siebie wyrobów tj. poprzez stosowanie marż niższych niż określone w umowach dystrybucyjnych z Tikkurila. Tym samym Tikkurila ograniczyła swobodę kształtowania przez Dystrybutorów ich polityki cenowej na sprzedawane przez nich wyroby. Omawiana praktyka doprowadziła do ograniczenia konkurencji pomiędzy Dystrybutorami, których pozbawiono możliwości swobodnego kształtowania cen sprzedanych przez siebie towarów, a w efekcie skutki takich działań odczuła nieograniczona liczba odbiorców tych przedsiębiorców oraz konsumentów. Wobec powyższego skutki zawarcia przez Tikkurila porozumienia z Dystrybutorami, były odczuwalne dla nieograniczonej liczby uczestników tego rynku, co uzasadnia twierdzenie, iż w niniejszej sprawie został naruszony interes publicznoprawny konkurentów i konsumentów.

Oznacza to, iż porozumienie zawarte przez Tikkurila oraz jej Dystrybutorów może podlegać ocenie w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rynek właściwy

Kolejnym warunkiem niezbędnym do oceny czy przedsiębiorcy przeciwko, którym wszczęto to postępowanie naruszyli przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdefiniowanie rynku właściwego w tej sprawie, na którym doszło do zawarcia porozumienia.

Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Tym samym elementami niezbędnymi do określenia rynku właściwego jest jego zdefiniowanie pod względem produktowym i geograficznym.

Rynek produktowy

Podstawowym kryterium wyznaczania rynku produktowego w danej sprawie jest zdefiniowanie towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości są uznawane przez nabywców za substytuty.

W ocenie organu antymonopolowego rynkiem produktowym w tej sprawie jest rynek wyrobów takich jak farby i lakiery oraz wyroby pomocnicze.

Farby i lakiery są wyrobami przemysłu chemicznego służącymi do pokrywania powierzchni powłokami w celach dekoracyjnych lub też w celu zabezpieczenia jej przed czynnikami zewnętrznymi np. korozją.

Pomimo tego, iż rynek właściwy definiowany jest zwykle przez organy ochrony konkurencji i konsumentów dosyć wąsko, tak aby został zidentyfikowany poziom konkurencji na rynku, to jednakże w niniejszej sprawie organ uznał, iż w sprawie tej można rynek farb i lakierów uznać za jeden rynek produktowy. W ocenie organu antymonopolowego można co prawda dokonać dalszej segmentacji farb i lakierów ze względu na ich przeznaczenie tj. na stosowane w budownictwie i przemyśle. Natomiast farby stosowane w budownictwie podzielić na stosowane wewnątrz i na zewnątrz pomieszczeń oraz ze względu na rodzaj powierzchni tj. np. do ścian, podłóg, drewna czy też metalu. Jednakże pomimo ograniczonej substytucyjności poszczególnych rodzajów farb i lakierów, organ antymonopolowy uznał, iż w rozpatrywanej sprawie uzasadnione jest uznanie, że farby i lakiery stanowią jeden rynek produktowy. Podobne stanowisko zajęła Komisja Europejska, która w sprawie koncentracji ICI/Williams (decyzja z dnia 29.04.1998r., nr IV/M.1167) uznała, iż rynek farb i lakierów może stanowić jeden rynek produktowy, pomimo ich różnego przeznaczenia oraz ograniczonej substytucyjności. Ponadto ze względu na takie czynniki jak podobne właściwości, procesy wytwarzania, produkowanie przez poszczególnych producentów farb i lakierów tego samego asortymentu farb, podobny marketing, te same kanały dystrybucji oraz możliwość produkowania poszczególnych rodzajów farb i lakierów w oparciu o te same maszyny i tym samym łatwość w przestawieniu się przez producentów z produkcji jednego rodzaju farby na inną, można uznać, iż poszczególne ich rodzaje farb i lakierów stanowią jeden rynek produktowy, i nie ma konieczności dokonywania dalszej segmentacji tego rynku. Stąd też organ antymonopolowy uznał, iż uzasadnione jest w niniejszej sprawie przyjęcie, że wyroby te tworzą jeden rynek produktowy.

Organ antymonopolowy uznał ponadto, iż w niniejszej sprawie uzasadnione jest uznanie że takie towary jak wyroby pomocnicze stosowane przy pokrywaniu powłok tj. np. rozcieńczalniki, utwardzacze, podkłady, zmywacze, masy szpachlowe i uszczelniające, benzyny i inne wyroby używane pomocniczo w trakcie malowania, stanowią jeden rynek produktowy z farbami i lakierami. Przemawia za tym przede wszystkim fakt, iż jak wynika z treści umów zawartych pomiędzy Tikkurila a Dystrybutorami, Tikkurila w umowach z tymi przedsiębiorcami, ustaliła ceny minimalne na wszystkie wyroby marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila tj. zarówno farby i lakiery jak i na wyroby pomocnicze tych marek. Należy mieć również na uwadze, iż powyżej wymienione wyroby pomocnicze są wykorzystywane w trakcie pokrywania powłok równoległe z farbami i lakierami. Tym samym zarówno farby i lakiery jak i wyroby pomocnicze używane są zasadniczo razem, aczkolwiek w zależności od potrzeb oraz rodzaju i stanu powierzchni wykorzystywane są ich różne rodzaje oraz w różnych proporcjach.

Ponadto na podstawie tych umów dystrybucyjnych, Tikkurila oferowała Dystrybutorom łącznie wszystkie wyroby określonych marek, a Dystrybutorzy dokonywali zakupu wyrobów określonych marek w zależności od zapotrzebowania oraz zainteresowania odbiorców, a nie tylko farb i lakierów w ścisłym tego słowa znaczeniu. Stąd też oferowanie łącznie niezależnych formalnie towarów uzasadnia ich traktowanie jako jeden rynek produktowy (*E.Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i Konsumentów. Komentarz Wyd.Twigger. Warszawa 2002, str. 50*). Dlatego też zdaniem organu antymonopolowego uznanie w tym postępowaniu, iż farby i lakiery oraz wyroby pomocnicze tworzą jeden rynek produktowy, jest uzasadnione.

Za szerokim ujmowaniem tego rynku przemawia również orzecznictwo Komisji Europejskiej. Przykładowo w decyzjach Komisji (decyzja nr IV/M.009-Fiat *Geotech/Ford New Holland*, decyzja nr IV/M.256-Linde/Fiat), za produktowy rynek właściwy została uznana dystrybucja pewnej grupy towarów, bez węższej segmentacji uwzględniającej poszczególne towary, stanowiące przedmiot obrotu⁶. Podobne stanowisko w kwestii określenia rynku właściwego zajął również organ antymonopolowy, który w jednej z decyzji uwzględniając szczebel obrotu, uznał za właściwy rynek produktowy dystrybucję kotłów grzewczych, mimo tego że z punktu widzenia finalnego odbiorcy rynek ten mógłby podlegać dalszej segmentacji⁷. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie od tej decyzji, podtrzymał ustalenia Prezesa Urzędu co do

⁶ S. Gronowski, *Ustawa Antymonopolowa Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1999,

⁷ Decyzja Prezesa UOKiK z dnia 2 września 2004 r., nr RPZ 21/2004

właściwego rynku produktowego w tej sprawie. Wskazał także, iż przy określaniu rynku produktowego należy m.in., obok towaru na nim oferowanego, wziąć pod uwagę fazę obrotu towarowego (zbyt, hurt, detal) oraz określić, w jakim zakresie uczestnicy rynku poddani są współzawodnictwu ze strony konkurencji⁸.

Stąd też organ antymonopolowy uznał w rozpatrywanej sprawie za uzasadnione uwzględnienie przy określaniu rynku produktowego, również fazy obrotu tymi wyrobami. Z uwagi na to, iż ustalanie ceny odsprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila odbyło się pomiędzy producentem (w części importerem) tych farb a Dystrybutorami nabywającymi hurtowo te wyroby, organ antymonopolowy uznał, iż rynkiem produktowym w tej sprawie jest rynek sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych.

Rynek geograficzny

Biorąc pod uwagę definicję rynku właściwego wynikającą z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, rynkiem geograficznym właściwym w danej sprawie jest obszar na którym biorąc pod uwagę bariery dostępu do tego rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

W ocenie organu antymonopolowego rynkiem właściwym w niniejszej sprawie w ujęciu geograficznym dla farb, lakierów oraz wyrobów pomocniczych jest rynek krajowy, co potwierdza również przeprowadzone przez organ antymonopolowy postępowanie wyjaśniające w sprawie badania rynku farb i lakierów (RKT-401-02/06/MK). Co prawda część z badanych przedsiębiorców uznała, iż rynek farb i lakierów jest rynkiem co najmniej europejskim, gdyż na rynku tym działa wiele zagranicznych koncernów takich jak ICI, Akzo-Nobel, Sigma, Tikkurila oraz brak jest barier celnych wewnątrz krajów Unii Europejskiej utrudniających import tych towarów. Jednakże z przeprowadzonego przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w sprawie badania rynku farb i lakierów, wynika iż zdaniem większości przedsiębiorców działających na rynku polskim produkcji i sprzedaży farb i lakierów, rynek ten jest rynkiem krajowym. Wynika to jak wskazali w trakcie badania rynku ankietowani przedsiębiorcy, z faktu iż przed wprowadzeniem do obrotu na rynek polski farb i lakierów, istotne jest uzyskanie odpowiednich atestów i pozwoleń organów krajowych takich jak np. Polskiego Zakładu Higieny oraz uzyskania delegacji zgodności z Polską Normą lub Aprobaty Technicznej Instytutu Techniki Budowlanej.

Ponadto argumentem przemawiającym za tym, iż rynek farb i lakierów jest rynkiem krajowym przemawia strona popytowa tego rynku, gdyż zarówno tacy odbiorcy jak hipermarkety budowlane jak też i hurtownie chemiczne, w zdecydowanej większości zaopatrują się u rodzimych producentów. W części jest to z pewnością spowodowane tym, że finalni odbiorcy tj. konsumenci są przywiązani do rodzimych producentów działających od wielu lat na rynku polskim takich jak Polifarb Cieszyn-Wrocław SA (obecna nazwa SigmaKalon Cieszyn SA) i Śnieżka SA i których to wyroby od wielu lat ciszą się zaufaniem konsumentów, jak też niższymi cenami krajowych producentów.

Ostatecznie organ antymonopolowy uznał, iż rynek farb i lakierów a w szczególności szczebel sprzedaży hurtowej farb i lakierów wykazuje cechy rynku krajowego, za czym przemawia przede wszystkim przywiązanie konsumentów do krajowych marek oraz nabywanie zarówno przez sieci handlowe jak i hurtownie chemiczne farb i lakierów rodzimej produkcji.

Stanowisko to jest zgodne również z orzecznictwem Komisji Europejskiej. W decyzji z dnia 29.04.1998r. w sprawie koncentracji ICI/WILLIAMS (Case No IV/M.1167), Komisja nie przesądziła co prawda ostatecznie tej kwestii ale uznała, iż dla rynku farb i lakierów właściwym rynkiem geograficznym jest rynek krajowy z uwagi na relatywnie niską wymianę handlową pomiędzy krajami oraz różnice w wysokości cen w poszczególnych krajach.

⁸ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 marca 2006 r., sygn. akt XVII AmA 130/04

Powyższe ustalenia odnoszą się również do wyrobów pomocniczych farb i lakierów, z uwagi przede wszystkim na to, iż każdy z producentów produkuje tego rodzaju wyroby równolegle do produkcji farb i lakierów, a wyroby te sprzedawane są pakietowo tj. łącznie z farbami i lakierami, co potwierdza również treść umowy pomiędzy Tikkurila a jej Dystrybutorami.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia organ antymonopolowy uznał, iż rynkiem właściwym w tej sprawie jest rynek krajowy sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych.

Istota i skutki zawartego porozumienia

Stronom niniejszego postępowania został postawiony zarzut zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Tikkurila oraz wyszczególnionymi w punkcie I.a sentencji niniejszej decyzji przedsiębiorcami (dystrybutorami) w umowach dystrybucyjnych dotyczących sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila, cen sprzedaży tych towarów przez dystrybutorów, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 5 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez porozumienia rozumie się umowy zawierane między przedsiębiorcami lub związkami przedsiębiorców albo niektóre postanowienia tych umów, a także uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub też uchwały i inne akty zawiązków przedsiębiorców lub ich organów. Szczególnym rodzajem porozumień są porozumienia dystrybucyjne zawierane między przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu, których celem jest zakup towarów dokonywany z zamiarem ich dalszej odsprzedaży.

Porozumienia takie są zakazane zgodnie z art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jeśli ich celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie konkurencji. Tym samym ustawodawca przewidział, iż dla uznania porozumienia za ograniczające konkurencję nie jest konieczne wykazanie, że jego skutkiem było naruszenie reguł konkurencji. Wystarczające jest natomiast wykazanie, iż celem działań tych przedsiębiorców było naruszenie reguł konkurencji na rynku. Dla określenia celu porozumienia podstawowe znaczenie ma obiektywny cel umowy, a nie subiektywne wyobrażenia jej stron o celach czy motywach działania. Oznacza to, iż zakazane są nie tylko porozumienia, których skutkiem jest naruszenie reguł konkurencji ale również i wzajemne uzgodnienia przedsiębiorców, którzy stawiają sobie za cel ograniczenie konkurencji. Nie ma przy tym znaczenia czy cel ten został osiągnięty. Wystarczające jest natomiast, aby zamiarem przedsiębiorców była rezygnacja ze swej suwerenności decyzyjnej lub jej części. Bez znaczenia również dla stwierdzenia zawarcia przez przedsiębiorców porozumienia, jest czy na skutek jego zawarcia wystąpiły skutki antykonkurencyjne oraz czy doszło do zrealizowania zawartego porozumienia przez jego uczestników. Okoliczności te mogą mieć wpływ na wymiar kary pieniężnej nałożonej przez organ antymonopolowy na uczestników porozumienia, ale nie mają wpływu na stwierdzenie bądź też nie stwierdzenie istnienia takowego porozumienia.

Trybunał Sprawiedliwości wielokrotnie w swoich orzeczeniach zajmował stanowisko, iż ustalanie przez uczestników porozumienia ogólnie obowiązujących cen, nawet gdy ceny te nie są stosowane w praktyce stanowi naruszenie zasad konkurencji, jeżeli ich celem jest naruszenie konkurencji.⁹

Podobnie również Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 7 listopada 2005 r. uznał, iż stwierdzenie wskazanej w art. 5 ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji

⁹ Np. Wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z dnia 11 lipca 1989r. w sprawie 246/86 S.C.Belasco i inni p-ko Komisji Wspólnot Europejskich (zb.orz.1989, 2117), z dnia 17 października 1972r. w sprawie 8/72 Vereeniging vez Cementhandelaren p-ko Komisji (zb. Orz. 1972, 977).

i konsumentów praktyki następuje w drodze wykazania wspólnych uczestnikom porozumienia zachowań, nawet jeżeli na rynku nie ujawniają się antykonkurencyjne skutki takiego działania.¹⁰

Tak więc, dla stwierdzenia zarzucanej praktyki decydujące znaczenie ma sam fakt ustalenia cen, nie zaś to, czy były one rzeczywiście stosowane przez przedsiębiorców działających na rynku.

Zdaniem organu antymonopolowego dla stwierdzenia naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 nie ma istotnego znaczenia czy doszło do ograniczenia czy eliminacji konkurencji, skoro już sam cel zawarcia porozumienia może stanowić o nielegalności porozumienia¹¹. Nawet jeśli nie obserwowano stosowania w praktyce ustalonych cen, sam fakt istnienia dokumentów ustalających taki stan rzeczy ma na celu ograniczenie konkurencji. Natomiast jeśli celem porozumienia jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji to nie ma potrzeby brać pod uwagę rzeczywistych skutków porozumienia.¹² Wystarczający dla stwierdzenia praktyki jest antykonkurencyjny zamiar stron.

Porozumienia ograniczające konkurencję zarówno w prawie konkurencji jak i w orzecznictwie organów ochrony konkurencji, uznawane są za jedno z najcięższych naruszeń tego prawa, zniekształcających konkurencję na rynku lub też zmierzającymi do jej zniekształcenia i oddziałującymi niekorzystnie na uczestników rynku tj. nie tylko na uczestników porozumienia ale i na ich kontrahentów. Poprzez zawarcie niedozwolonego porozumienia, konkurenci pozbawiają się możliwości posiadania swobody decyzyjnej, jaka istnieje gdy mechanizmy konkurencji działają w sposób nieskrępowany. Natomiast konsumenci zostają pozbawieni możliwości wyboru na rynku najkorzystniejszej oferty.

Porozumienia te mogą być zarówno porozumieniami poziomymi tj. zawieranymi przez konkurentów, jak i pionowymi czyli zawieranymi przez przedsiębiorców działających na różnych szczeblach obrotu towarowego. Do porozumień pionowych zalicza się w szczególności porozumienia dystrybucyjne, zawierane przez producentów lub importerów z odbiorcami, których skutkiem może być np. ograniczenie dostępu do rynku innym przedsiębiorcom czy też ustalanie cen odsprzedaży.

Przykładowy wykaz zachowań przedsiębiorców na rynku, które mogą być uznane za porozumienia ograniczające konkurencję zawiera art. 6 ust. 1 w pkt od 1 do pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jednym z najcięższych rodzajów porozumień są porozumienia cenowe, które w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane są na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem zakazane są w szczególności porozumienia, polegające na ustalaniu bezpośrednio lub pośrednio cen sprzedaży. Ten rodzaj porozumień był również zakazany na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 obowiązującej do dnia 20.04.2007r. ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zmian. Dz.U. z 2006r. Nr 157, poz. 1119, Dz.U. Nr 170, poz. 1217, Dz.U. Nr 249, poz. 1834).

Ceny są elementem umowy na ogół najsilniej oddziałującym na relacje konkurencyjne pomiędzy przedsiębiorcami, a zarazem wpływającymi na atrakcyjność oferty dla konsumentów. Nieskrępowana i niezakłócona konkurencja cenowa pomiędzy przedsiębiorcami pozwala na utrzymanie cen na poziomie możliwym do zaakceptowania zarówno dla konkurentów jak i dla konsumentów. Wymusza ponadto na przedsiębiorcach podejmowanie działań zmierzających do racjonalizacji wysokości kosztów oraz wzrostu efektywności. Dlatego też prawo konkurencji jak i orzecznictwo organów zajmujących się ochroną konkurencji, kładzie szczególny nacisk na wykrywanie tego rodzaju porozumień na rynku.

W myśl tego przepisu zakazane jest nie tylko ustalanie cen, ale także i ich elementów, tj. np. marż handlowych, wszelkich narzutów do cen, rabatów, upustów jak i innych składników kalkulacyjnych ceny mających wpływ na ostateczny poziom cen. Przy czym zakazane są porozumienia cenowe mające na celu ustalenie konkretnego poziomu cen jak i cen minimalnych tj.

¹⁰ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 7 listopada 2005 r. XVII Ama 26/04

¹¹ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 marca 2004 r. sygn.: XVII Ama 40/02

¹² Podobne stanowisko przyjął Prezes Urzędu w decyzji nr RPZ 23/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r.

takich poniżej, których przedsiębiorcy będący stronami porozumienia nie mogą stosować w relacjach z kontrahentami.

Porozumienia cenowe są zakazane zarówno wtedy gdy są zawierane przez konkurentów jak i przez przedsiębiorców działających na różnych szczeblach obrotu (tzw. porozumienia wertykalne-pionowe) o ile mają potencjalny lub rzeczywisty wpływ na konkurencję. Typowym przykładem tego rodzaju praktyki jest ustalanie pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu minimalnych cen odsprzedaży lub też minimalnych marż należnych dystrybutorowi, gdyż ogranicza to możliwość reagowania przez tego dystrybutora na impulsy rynkowe, a w efekcie zniekształca działanie mechanizmów konkurencji. Należy zauważyć, iż prawidłowo funkcjonujący system konkurencji wywiera również wpływ na konsumentów, tworzy bowiem na nim możliwość dokonywania racjonalnych wyborów produktów, które najlepiej zabezpieczają potrzeby konsumenta. Natomiast zakłócenie systemu konkurencji poprzez np. niedozwolone porozumienia cenowe powoduje, że ceny kształtują się na wyższym poziomie niż wynikałoby to z wolnorynkowej gry popytu i podaży. W wyniku porozumień, ceny produktów ulegają sztuczemu podwyższeniu z oczywistą szkodą dla konsumenta. Celem zakazu porozumień cenowych jest zatem oprócz maksymalizacji efektywności działań ekonomicznych, ochrona interesów konsumentów. Dla konsumentów konkurencja oznacza bowiem bogatszą ofertę, niższe ceny i wyższą jakość towarów i usług.

Jednakże warunkiem niezbędnym do stwierdzenia przez organ antymonopolowy, iż określone przedsiębiorcy zawarły niedozwolone porozumienie ograniczające konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wykazanie, iż porozumienie to nie podlega wyłączeniu z zakazu porozumień ograniczających konkurencję, na podstawie przepisów tej ustawy.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do porozumień o jakich mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, nie stosuje się wyłączeń o jakich mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

Ponadto art. 8 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć określone rodzaje porozumień spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Podobne uregulowania zawierał również art. 7 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów. W dniu 13.08.2002r. zostało wydane na podstawie art. 7 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13.08.2002r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz.U. Nr 142, poz. 1189), obowiązującego do dnia 31.12.2007r. stąd też jego przepisy zastosowano do oceny przedmiotowego porozumienia.

W myśl § 10 tego rozporządzenia, wyłączenia określonych porozumień spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, nie stosuje się do porozumień wertykalnych, które bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi okolicznościami zależnymi od stron tych porozumień, mają na celu lub powodują ograniczenie prawa nabywcy do ustalania cen sprzedaży poprzez narzucanie przez dostawcę m.in. minimalnych cen sprzedaży towarów objętych porozumieniem. Zawarcie w umowie tego rodzaju ograniczenia jest tzw. klauzulą niedozwoloną. Ustalanie zatem pomiędzy producentem (dostawcą) danych dóbr a dystrybutorem cen minimalnych, czyli cen poniżej, których dany towar nie może być sprzedawany lub też cen sztywnych, czyli cen o ustalonej wysokości, jest z mocy prawa zakazane i stanowi jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji.

Podobne uregulowania zawiera również § 7 pkt 1 wchodzącego w życie w dniu 01.01.2008r. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.11.2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz.U. Nr 230, poz. 1691).

Powyższe oznacza, iż ustalanie przez strony porozumienia cen minimalnych odsprzedaży towarów, nie podlega wyłączeniu na podstawie przepisów aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów, rozporządzenia z dnia 13.08.2002r. jak i rozporządzenia z dnia 19.11.2007r.

Wobec powyższego zawarte porozumienie pomiędzy Tikkurila a jej Dystrybutorami, może podlegać ocenie w świetle przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena czy bezpośrednio ustalanie w umowach dystrybucyjnych zawieranych przez Tikkurila z Dystrybutorami, cen sprzedaży przez dystrybutorów wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez tego przedsiębiorcę, jest niedozwolonym porozumieniem ograniczającym konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych i stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jak wskazano to w opisie stanu faktycznego, Tikkurila w umowach dystrybucyjnych zobowiązywała Dystrybutora, iż będzie prowadzić sprzedaż wyrobów marki Polifarb Dębica, Beckers i Tikkurila, po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu w Tikkurila podwyższona o tzw. marżę minimalną. Cena minimalna oraz marża minimalna określone były w treści tych umów. Mianowicie zgodnie z ich postanowieniami Dystrybutor był zobowiązany do sprzedaży wyrobów Tikkurila po cenach nie niższych niż uzyskana cena zakupu, podwyższona o marżę minimalną w wysokości 3% na wyroby marki Polifarb Dębica i marki Tikkurila oraz 5% na wyroby marki Beckers. Sankcją za nie stosowanie marży minimalnej, mogło być obniżenie w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu o wielkość jednostronnie ustaloną przez Tikkurila w oparciu o ocenę szkodliwości takiej praktyki Dystrybutora, a w dalszej konsekwencji, nawet rozwiązanie przez Tikkurila umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Powyższe zapisy w umowach na dystrybucję wyrobów marki Polifarb Dębica były zamieszczane od 2003r., natomiast w przypadku marek Beckers oraz Tikkurila od 2005r. czego dowodem jest treść umów dystrybucyjnych tych wyrobów przekazanych przez Tikkurila na potrzeby tego postępowania.

Oznacza to, iż Tikkurila w umowach z Dystrybutorami ustaliła, iż przedsiębiorcy ci nie mogą dokonywać sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy po cenach niższych niż uzyskana cena zakupu w Tikkurila, podwyższonej o marżę minimalną w wysokości 3% oraz 5% odpowiednio na wyroby marki Polifarb Dębica i Tikkurila oraz Beckers. Tym samym zgodnie z postanowieniami tych umów, Dystrybutorzy Tikkurila nie mogli dokonywać sprzedaży wyrobów poszczególnych marek tego przedsiębiorcy, po cenie niższej niż uzyskana cena zakupu podwyższona o marżę w wysokości określonej w umowie dystrybucyjnej. Sankcją za niezastosowanie się Dystrybutora do postanowień tej umowy, mogło być obniżenie przez Tikkurila w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu w oparciu o ocenę szkodliwości takiej praktyki, a w dalszej konsekwencji nawet rozwiązanie przez Tikkurila tej umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Zawarcie tego porozumienia dało Tikkurila z jednej strony pewność co do wysokości cen stosowanych na dalszych etapach dystrybucji oraz umożliwiło utrzymanie cen na wyroby tego przedsiębiorcy na odpowiednim poziomie, kształtowania i utrzymywania tym sposobem wizerunku jakościowego spójnego z charakterem produktu, działaniami promocyjnymi i sposobami dystrybucji oraz zagwarantowania adekwatnych marż w kanale dystrybucji.

Natomiast Dystrybutorzy podpisując umowy dystrybucyjne zrezygnowali ze swobody ustalania stosowanych przez siebie cen gdyż nie mogli sprzedawać wyrobów Tikkurila z marżą poniżej poziomu określonego w umowie dystrybucyjnej. Mogli stosować jedynie marżę określoną w tej umowie lub też marżę wyższą. Tym samym została im ograniczona możliwość swobodnego ustalania cen sprzedawanych przez siebie wyrobów tego przedsiębiorcy i zdolność Dystrybutora do bezpośredniego kształtowania w relacji z nabywcą, cen sprzedawanych przez siebie produktów. Zawarte porozumienie uniemożliwiło tym przedsiębiorcom nieograniczone reagowanie na zaistniałą sytuację na rynku, dostosowywania stosowanych przez siebie cen w zależności od posunięć cenowych konkurentów. Również i Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzecznictwie uznał, iż narzucanie cen odsprzedaży (...) czyni niemożliwym wprowadzanie metod sprzedaży pozwalających

na zaopatrywanie konsumentów na warunkach ekonomicznie bardziej korzystnych, co potwierdza uczestnictwo w porozumieniu ograniczającym konkurencję.¹³

Ponadto porozumienie to spowodowało, iż Dystrybutorzy z dużą dozą prawdopodobieństwa mogli przewidzieć wysokość stosowanych cen przez konkurentów. Eliminowało to niepewność Dystrybutorów, co do ich wzajemnego zachowania cenowego na rynku, skutkiem czego była rezygnacja z rywalizacji cenowej między nimi i ograniczenie konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej”. „Ustalanie cen, nawet tych, które tylko stanowią cel, wpływa na konkurencję, ponieważ takie docelowe ceny umożliwiają wszystkim uczestnikom kartelu przewidywanie z dużą dozą pewności, jaka będzie polityka cenowa ich konkurentów”¹⁴.

Należy również wskazać, iż wprowadzenie cen minimalnych powoduje, że ceny na dany produkt są znacznie wyższe, aniżeli w warunkach niezakłóconej konkurencji, inaczej bowiem nie byłoby ekonomicznego uzasadnienia ich wprowadzenia. Dlatego też ceny stosowane przez Dystrybutorów nie poddane nieograniczonej konkurencji, spowodowały iż ceny kształtowały się na dalszych etapach obrotu na poziomie wyższym, niż w przypadku podania ich swobodnej grze rynkowej tych przedsiębiorców. Tym samym ujemne skutki zawarcia takiego porozumienia były przede wszystkim odczuwalne dla partnerów handlowych Dystrybutorów tj. sklepów oraz innych odbiorców, którzy byli zmuszeni do zakupu towarów Tikkurila po ustalonych pomiędzy stronami tego porozumienia cenach tj. nie niższych niż ustalone przez tych przedsiębiorców. Skutkiem czego również ceny uiszczane przez finalnych konsumentów, były na wyższym poziomie niż w przypadku poddania ich regulacji mechanizmów konkurencji.

Tego rodzaju porozumienia powodują bezpośrednie ingerowanie w istotne mechanizmy konkurencji na rozpatrywanym rynku. Jak orzekł to Sąd Pierwszej Instancji w jednym ze swoich wyroków¹⁵ przedsiębiorcy wyrażając wspólny zamiar stosowania danego poziomu cen dla swoich towarów, porzucają swoją niezależną politykę cenową, a przez to naruszają reguły konkurencji. W niniejszej sprawie Dystrybutorzy Tikkurila powinni mieć możliwość swobodnego wyboru czy chcą zastosować marżę w wysokości np. 1%, 2 % czy 20%, czy też całkowicie zrezygnować z marży. Natomiast uczestnicząc w tym porozumieniu ograniczyli możliwość swobodnego kształtowania wysokości marż a tym samym i cen sprzedaży. Spowodowało to możliwość przewidywania wysokości cen przez innych Dystrybutorów. Skutkiem czego doszło do istotnego ograniczenia konkurencji „wewnątrzmarkowej” na wyroby Tikkurila. Tym samym nie tylko celem ale i skutkiem tego porozumienia było istotne ograniczenie konkurencji pomiędzy Dystrybutorami tego przedsiębiorcy.

Istotne w tym kontekście są również wyjaśnienia Tikkurila złożone w piśmie z dnia 25.05.2007r., z którym przedsiębiorca ten wskazał, iż rzeczywistym powodem uczestnictwa w tym porozumieniu, nie była chęć ograniczenia konkurencji na rynku właściwym, a jedynie starania o sprostanie konkurencji z podmiotami o silniejszej pozycji rynkowej, które same stosowały zabiegi polegające na zobowiązaniu partnerów handlowych do nie sprzedawania ich produktów poniżej cen wskazanych przez te podmioty. Odstąpienie od naśladowania w tej mierze podmiotów silniejszych np. Polifarb Cieszyn-Wrocław SA, przyczyniłoby się do znaczącego pogorszenia sytuacji rynkowej Tikkurila, co przy obecnym istniejącym rozkładzie sił na rynku właściwym - stałoby zdecydowanie w sprzeczności z interesem konkurencji i konsumentów. Jednakże organ antymonopolowy nie może zgodzić się z zaprezentowanym przez Tikkurila stanowiskiem w ww. piśmie. Trudno zgodzić się w szczególności z prezentowaną tezą, iż celem tego porozumienia był zamiar sprostania konkurencji z przedsiębiorcami o silniejszej pozycji na rynku. Jak wspomniano, to już powyżej polityka cenowa jest jednym z najważniejszych czynników konkurencji na rynku. Dlatego też każdy przedsiębiorca chcący skutecznie konkurować na rynku powinien przedstawić

¹³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 stycznia 1984r. w połączonych sprawach 43 i 63/82 De Vereeniging (...) p-ko Komisji (zb.orz. 1984, 19).

¹⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 października 1972r. w sprawie 8/72 Vereeniging van Cementhandelaren PKO Komisji (zb. Orz. 1972, 977).

¹⁵ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2003r. w sprawie T-224/00 Archer Daniels (...) p-ko Komisji (zb. Orz. 2003, II-2597).

odbiorcom korzystniejszą ofertę cenową od konkurentów. Stąd też Tikkurila, która nie posiada największego udziału na rynku krajowym farb i lakierów, której zamiarem było sprostanie konkurencji z podmiotami o silniejszej pozycji na rynku, powinna w swoim działaniu tak wpływać na poziom jej cen na rynku, aby jej wyroby były atrakcyjniejsze cenowo dla odbiorców oraz konsumentów od towarów innych producentów. Skutkiem tego mogłoby być zwiększenie sprzedaży Tikkurila i tym samym udziału tego przedsiębiorcy na tym rynku. Natomiast zawarcie z Dystrybutorami porozumienia polegającego na ustalaniu cen minimalnych sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy, uniemożliwiło tym przedsiębiorcom sprzedaż tych wyrobów poniżej cen określonych w umowach dystrybucyjnych i tym samym swobodnego kształtowania cen tych wyrobów. Tym samym na skutek zawartego porozumienia, ceny wyrobów Tikkurila na rynku były wyższe niż w przypadku gdyby istniały pomiędzy tymi Dystrybutorami mechanizmy konkurencji. Stąd też trudno uznać za uzasadnione twierdzenie Tikkurila, iż zawarcie tego porozumienia miało na celu sprostanie konkurencji na tym rynku z innymi przedsiębiorcami.

Należy również wskazać, iż niektóre ze stron niniejszego postępowania powołały się na okoliczność, że zapisy zawarte w umowie z Tikkurila, zostały tym Dystrybutorom narzucone. Nie zaakceptowanie warunków tych umów spowodowałoby, iż przedsiębiorcy ci ich zdaniem byłiby pozbawieni możliwości sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy. Co prawda wzór umowy dystrybucyjnej został opracowany przez Tikkurila i był stosowany generalnie dla wszystkich Dystrybutorów, jednakże w ocenie organu antymonopolowego Dystrybutorzy podpisując umowy z tym przedsiębiorcą mieli możliwość zapoznania się z treścią tych umów a podpisując je zaakceptowali warunki na jakich miała odbywać się współpraca handlowa pomiędzy tymi przedsiębiorcami.

Trzeba również wskazać, iż jak wykazało postępowanie wyjaśniające poprzedzające niniejsze postępowanie, w pojedynczych przypadkach umowy dystrybucyjne zawarte pomiędzy Tikkurila a Dystrybutorami nie zawierały zapisu mówiącego o obowiązku stosowania cen minimalnych, co oznacza, iż przedsiębiorcy nie byli całkowicie pozbawieni możliwości negocjacji warunków tych umów. Jednakże nawet w przypadku przyjęcia, iż Tikkurila „narzuciła” tym przedsiębiorcom treść tych umów, nie oznacza to, iż przedsiębiorcy ci nie zawarli porozumienia z tym przedsiębiorcą. W opinii Prezesa Urzędu przyzwolenie na zawarcie porozumienia może mieć również charakter milczący. Przedsiębiorca, który ewidentnie nie uczestniczy w niezgodnym z prawem porozumieniu powinien dowieść, że otwarcie zdystansował się od owego porozumienia. Jak zauważył Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 10 maja 2006 r.: „porozumieniem jest także faktyczne stosowanie się do reguł określonych przez inne podmioty. Postępujące w ten sposób podmioty działają w sposób uzgodniony, a nie wynikający z rynkowej konieczności. Przedsiębiorca który nie tylko otwarcie nie dystansuje się od porozumienia, które ma na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji, ale wręcz stosuje się do jego treści, staje się jego rzeczywistym uczestnikiem. Stwarza w ten sposób, przynajmniej wrażenie, że jego nastawienie jest analogiczne jak konkurentów”¹⁶. Podobne stanowisko zajął Sąd Pierwszej Instancji, który w jednym z wyroków¹⁷ rozpatrującym odwołanie od decyzji Komisji Europejskiej uznał, iż porozumienie opiera się na istnieniu zgodności i chęci przynajmniej dwóch stron. Dalej w wyroku tym Sąd uznał, iż jednostronna decyzja przedsiębiorstwa dotycząca jego zachowania nie jest porozumieniem o ile nie uzyska wyraźniej lub domyślnej zgody dystrybutorów na zachowanie producenta. Tym samym Dystrybutorzy podpisując umowę zaproponowaną im przez Tikkurila zaakceptowali warunki tej umowy i dobrowolnie przystąpili do tego porozumienia.

Natomiast odnośnie twierdzenia przedsiębiorcy „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie, iż przedsiębiorca ten nie uczestniczył w zarzucanym porozumieniu ograniczającym konkurencję, gdyż nie posiadał zawartej umowy dystrybucyjnej z Tikkurila w 2006r., organ antymonopolowy stanął na stanowisku, iż przedsiębiorca ten uczestniczył jednakże w zarzucanym porozumieniu. Należy wskazać, że Tikkurila w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego to postępowanie

¹⁶ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10 maja 2006 r. XVII AmA 13/05

¹⁷ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 03.12.2003r. w sprawie T-208/01 Volkswagen AG p-ko Komisji (zb.orz. 2003, II-5141)

przesłała kopię załącznika nr 1 do umowy nr 132/2006 z dnia 02.01.2006r. zawartej pomiędzy tym przedsiębiorcą a „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie ustalającego miesięczne plany sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers w 2006r. oraz aneks do umowy dystrybucyjnej nr 132/2006r zawartej pomiędzy tymi przedsiębiorcami. Stąd też organ antymonopolowy uznał za udowodnione że pomiędzy Tikkurila a „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. była zawarta umowa dystrybucyjna z dnia 02.01.2006r. o numerze 132/2006 o czym świadczy zarówno treść załącznika jak i aneksu do tej umowy. Ponadto o istnieniu takiej umowy świadczą również kopie dokumentów obrazujące zarówno zakup przez „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w 2006r. wyrobów Tikkurila jak i ich sprzedaż. Należy również wskazać, iż w 2005r. obu tych przedsiębiorców łączyła umowa dystrybucyjna zawierająca zapis o sprzedaży wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers po określonych w niej cenach minimalnych. Wobec powyższego organ antymonopolowy uznał, iż w 2006r. łączyła obu tych przedsiębiorców umowa dystrybucyjna będąca kontynuacją umowy z 2005r. Należy również wskazać, iż to Tikkurila przekazała organowi antymonopolowemu łącznie z kopiami umów dystrybucyjnych obowiązujących w 2006r., kopie załącznika oraz aneksu do umowy nr 132/2006r z „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. jako dowód na to że przedsiębiorca ten był również stroną tego porozumienia.

Organ antymonopolowy pragnie również wskazać, iż zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez porozumienia rozumie się nie tylko umowy ale również i wszelkie uzgodnienia dokonane w jakiejkolwiek formie pomiędzy przedsiębiorcami. Stąd też organ antymonopolowy uznał za udowodnione, iż również „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. był stroną zawartego z Tikkurila porozumienia ograniczającego konkurencję.

Niektóre ze stron niniejszego postępowania powołały się również na okoliczność, iż pomimo zapisów zawartych w umowie dystrybucyjnej mówiących o obowiązku stosowania cen minimalnych w rzeczywistości nie stosowali się do zapisów w tych umowach i dokonywali sprzedaży poniżej określonych w nich cenach minimalnych. Na poparcie powyższego niektórzy z Dystrybutorów przedstawili na wezwanie organu antymonopolowego przykładowe kopie faktur za sprzedaż wyrobów Tikkurila. W ocenie organu antymonopolowego powyższa okoliczność może jedynie wpłynąć na wysokość nałożonej na tych przedsiębiorców kary pieniężnej, lecz nie może świadczyć o tym, iż nie uczestniczyli oni w zawartym porozumieniu, gdyż jak wykazał to powyżej organ antymonopolowy zakazane są porozumienia, których także celem a nie tylko skutkiem jest ograniczenie konkurencji.

Ponadto jak wskazała Komisja w decyzji w sprawie przeciwko *Yamaha*, stwierdzającej uczestnictwo tego przedsiębiorcy w porozumieniu ograniczającym konkurencję, okoliczność, iż nie wszyscy z dystrybutorów stosują się do cen „rekomendowanych”, które faktycznie są cenami minimalnymi nie oznacza, że w danym przypadku nie ma naruszenia reguł konkurencji. Fakt istnienia w danym dokumencie klauzuli ograniczającej bezpośrednio lub pośrednio swobodę dystrybutora do ustalania cen odsprzedaży już samo w sobie jest naruszeniem konkurencji.¹⁸

Jak zauważył również Sąd Pierwszej Instancji w wyroku z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie *Dr Hans Heubach GmbH & Co. KG v. Commission* dotyczącym odwołania od decyzji Komisji w sprawie uczestnictwa tego przedsiębiorcy w kartelu, z faktu, że przedsiębiorstwa dokonywały sprzedaży poniżej cen odniesienia, nie można wywieść, że porozumienie nie wywołało negatywnych skutków. Korzyść uczestników zmowy wynikała z wzajemnej wiedzy o stanowisku w przedmiocie cen, co niemalże w całości zlikwidowało wzajemną niepewność w relacjach handlowych.¹⁹

Tym samym brak realizacji tego porozumienia może mieć wpływ jedynie na wysokość nałożonej kary na tych przedsiębiorców, nie może natomiast prowadzić do stwierdzenia, iż sprawie tej niedoszło do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję.

Organ antymonopolowy pragnie również wskazać, iż nie może świadczyć o nie realizowaniu tego porozumienia sprzedaż wyrobów Tikkurila po cenach wyższych niż o jakich mowa w umowach

¹⁸ Decyzja w sprawie *Yamaha* (COMP/37.975/PO)

¹⁹ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie *Dr Hans Heubach GmbH v. Commission* (T-64/02),

dystrybucyjnych, gdyż umowy te nie zakazywały stosowania cen wyższych, ale niższych od cen minimalnych.

Należy również podkreślić, iż sam fakt braku kontroli ze strony Tikkurila, stosowania się przez Dystrybutorów do zawartego porozumienia, nie oznacza iż porozumienie to rzeczywiście nie zostało przez tych przedsiębiorców zawarte. Trybunał Sprawiedliwości w jednym z wyroków²⁰ uznał, iż istnienie porozumienia nie musi zakładać istnienia systemu monitorowania i sankcji. Ponadto należy mieć na uwadze, iż każdy z Dystrybutorów miał świadomość, że niezastosowanie się do zapisów w tej umowie mogło spowodować utratę obniżenia w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu o wielkość jednostronnie ustaloną przez Tikkurila w oparciu o ocenę szkodliwości takiej praktyki Dystrybutora, a w dalszej konsekwencji, nawet rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym. Tym samym Dystrybutorzy podejmując decyzje o wysokości stosowanych cen musieli brać pod uwagę zapisy w tych umowach, co jest wystarczającą przesłanką do uznania, iż przedsiębiorcy ci musieli być świadomi tych zapisów i rzeczywiście byli uczestnikami tego porozumienia.

W ocenie organu antymonopolowego nie można również uznać, iż przedsiębiorcy ci przystępując do tego porozumienia działali w stanie tzw. „wyższej konieczności”. Należy mieć na uwadze, iż przedsiębiorcy ci nie musieli przystępować do tego porozumienia i zgadzać się na warunki umowy zaproponowane im przez Tikkurila. Przystąpienie do tego porozumienia było spowodowane jedynie ze strony Dystrybutorów zamiarem posiadania w swojej ofercie wyrobów tego przedsiębiorcy.

Stąd też organ antymonopolowy zawarcie porozumienia o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za udowodnione.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli organ antymonopolowy stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 6 tej ustawy, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazuje zaniechanie jej stosowania. Jednocześnie art. 11 ust. 2 przedmiotowej ustawy stanowi, że powyższej decyzji nie wydaje się w przypadku, gdy zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 6. Organ antymonopolowy wydaje w takim przypadku decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki pozwalające na stwierdzenie, iż przedsiębiorcy, którym postawiono zarzut zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję zaprzestali stosowania zarzucanej im praktyki.

Jak ustalił organ antymonopolowy w tym postępowaniu na podstawie analizy treści umów dystrybucyjnych zawartych przez Tikkurila z Dystrybutorami na rok 2007r. (kart od nr 3126 do nr 3181 oraz od nr 3202 do nr 3215), umowy te nie zawierają postanowień regulujących wysokości cen odsprzedaży przez Dystrybutorów wyrobów tego przedsiębiorcy marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila. Mianowicie z treści tych umów nie wynika, iż Tikkurila oraz Dystrybutorzy tego przedsiębiorcy ustalili że odsprzedaż wyrobów poszczególnych marek Tikkurila będzie odbywać się po cenach nie niższych niż cena zakupu powiększonych o marże minimalne. Oznacza to, iż obecnie Dystrybutorzy mają pełną swobodę ustalania cen sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy.

Zrezygnowanie z ustalania cen minimalnych odsprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy potwierdziła również Tikkurila w piśmie z dnia 25.05.2007r. będącym wnioskiem o obniżenie kary pieniężnej (karty nr 2804 do nr 2809).

Również Dystrybutorzy w pismach kierowanych do organu antymonopolowego w toku niniejszego postępowania oraz w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego to postępowanie potwierdzili, iż obowiązujące w 2007r. umowy dystrybucyjne zawarte z Tikkurila nie zawierają już postanowień mówiących o obowiązku sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy po

²⁰ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 stycznia 2004r. w sprawie C-2/01 P i C-3/01 P Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV p-ko Komisji Europejskiej (zb. Orz. 2004, I-23).

określonych cenach minimalnych czego dowodem mają być przesłane przez niektórych Dystrybutorów kopie umów obowiązujących w 2007r.

Powyższe oznacza, iż Tikkurila oraz Dystrybutorzy tego przedsiębiorcy z dniem 01.01.2007r. zaprzestali stosowania niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Tikkurila oraz wyszczególnionymi powyżej przedsiębiorcami (dystrybutorami) w umowach dystrybucyjnych dotyczących sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila cen sprzedaży tych towarów przez dystrybutorów, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I.a. sentencji tej niniejszej decyzji.

I.b Po przeprowadzeniu niniejszego postępowania organ antymonopolowy uznał za uzasadnione umorzenie na podstawie art. 105 k.p.a niniejszego postępowania w stosunku do Ryszarda M. z Łodzi zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila, właścicielem firmy Beckers-Colour z Łodzi oraz Jana K. z Konina zgodnie z umową dystrybucyjną zawartą z Tikkurila – właścicielem firmy Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie.

Stosownie do art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sprawach w niej nieuregulowanych, do postępowania przed organem antymonopolowym stosuje się – z wyłączeniem spraw dotyczących dowodów (art. 84 tej ustawy) – przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Art. 105 K.p.a. stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

„...Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak i J. Borkowski – Kodeks postępowania administracyjnego – Komentarz, C.H. BECK, Warszawa 1996, str. 462).

W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postawiony został, przedsiębiorcom wymienionym w pkt I.a sentencji przedmiotowej decyzji, jak również Ryszardowi M. z Łodzi oraz Janowi K. z Konina. Postawienie tym osobom przez organ antymonopolowy zarzutu zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję wynikało z faktu, iż w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego niniejsze postępowanie ustalono, iż Ryszard M. jako właściciel firmy Beckers-Colour w Łodzi, oraz Jan K. jako właściciel firmy Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie podpisali umowę dystrybucyjną z Tikkurila obowiązującą w 2006r. Jednakże z informacji uzyskanych przez organ antymonopolowy w toku tego postępowania, a w szczególności z informacji przekazanych przez urzędy gmin wynika, iż zarówno Ryszard M. z Łodzi jak i Jan K. z Konina nie byli w 2006r. zarejestrowani jako przedsiębiorcy w ewidencji działalności gospodarczej, pomimo tego iż podpisali umowy z Tikkurila jako właściciele odpowiednio firmy Beckers-Colour w Łodzi oraz Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie. Jak ustalił organ antymonopolowy w tym postępowaniu, zawarte przez nich na 2006r. umowy z Tikkurila, były faktycznie realizowane przez osoby z nimi spokrewnione tj. przedsiębiorców: Agatę M. prowadzącą działalność gospodarczą jako Beckers-Colour w Łodzi oraz Dorotę K. prowadzącą działalność gospodarczą jako Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie, którzy to przedsiębiorcy są również stronami tego postępowania co wynika z punktu I.a sentencji niniejszej decyzji.

Tym samym Ryszard M. z Łodzi oraz Jan K. z Konina nie byli w 2006r. przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zakaz stosowania praktyk ograniczających konkurencję, w tym zawierania porozumień ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, skierowany jest wyłącznie do przedsiębiorców i ich związków w rozumieniu art. 4 pkt 1 ww. ustawy. Postępowanie w sprawie uznania określonego działania za praktykę ograniczającą konkurencję może być zatem prowadzone wyłącznie przeciwko przedsiębiorcy bądź związkowi przedsiębiorców. Podmiot, który nie posiadał lub utracił status przedsiębiorcy nie może być uczestnikiem takiego postępowania.

Z faktu, że Ryszard M. oraz Jan K. nie prowadzili w 2006r. działalności gospodarczej wynika, że osoby te nie mogą być również biernie legitymowane w postępowaniu toczącym się przed organem antymonopolowym. Bezpodstawne jest wobec tego prowadzenie w stosunku do tych osób fizycznych postępowania antymonopolowego oraz orzekanie wobec nich co do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję będącego przedmiotem oceny w ramach postawionego w niniejszej sprawie zarzutu. Należy stwierdzić zatem, iż postępowanie antymonopolowe prowadzone w stosunku do ww. osób fizycznych było bezprzedmiotowe, dlatego w zakresie odnoszącym się do tych podmiotów konieczne i uzasadnione jest jego umorzenie tego postępowania stosownie do 105 § 1 k.p.a.

Stąd orzeczono jak w punkcie I.b. sentencji niniejszej decyzji.

c) Artykuł 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż organ antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6 tej ustawy, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i 8. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniana jest wysokość nakładanych na przedsiębiorców kar. Jednakże art. 111 tej ustawy stanowi, że przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy. Jest rzeczą oczywistą, iż na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję. Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przesłankami, które należy brać pod uwagę są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć²¹. Nałożona przez organ antymonopolowy kara pieniężna powinna pełnić przy tym funkcję represyjną tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także prewencyjną czyli dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości).

W pkt I.a. sentencji niniejszej decyzji uznano za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zawarcie przez strony niniejszego postępowania porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Tikkurila oraz dystrybutorami tego przedsiębiorcy w umowach dystrybucyjnych dotyczących sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez Tikkurila, cen sprzedaży tych towarów przez dystrybutorów oraz stwierdzenie jej stosowania z dniem 01.01.2007r.

Ustalając wysokość kar pieniężnych organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż przedmiotowe porozumienie ograniczające konkurencję zawiązane zostało między podmiotami działającymi na różnych szczeblach obrotu czyli było porozumieniem tzw. „wertykalnym”. Przedmiotem tego porozumienia było ustalenie pomiędzy Tikkurila oraz dystrybutorami cen minimalnych odsprzedaży

²¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.06.2000 r., I CKN 793/98.

wyrobów tego przedsiębiorcy przez dystrybutorów. Tym samym porozumienie to dotyczyło ustalenia cen sprzedaży towarów przez dystrybutorów, co w ocenie organu antymonopolowego jest jednym z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji.

Celem stwierdzonego porozumienia ograniczającego konkurencję było wyeliminowanie konkurencji pomiędzy dystrybutorami Tikkurila, poprzez zobowiązanie ich do sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy po cenach minimalnych określonych w umowach dystrybucyjnych. Sankcją za niezastosowanie się Dystrybutora do postanowień tej umowy, mogło być obniżenie przez Tikkurila w następnym okresie rozliczeniowym podstawowego upustu w oparciu o ocenę szkodliwości takiej praktyki, a w dalszej konsekwencji nawet rozwiązanie przez Tikkurila umowy z dystrybutorem ze skutkiem natychmiastowym.

Skutkiem tego porozumienia była z jednej strony pewność Tikkurila co do wysokości cen stosowanych na dalszych etapach dystrybucji oraz umożliwienie utrzymanie cen na wyroby tego przedsiębiorcy na odpowiednim dla tego przedsiębiorcy poziomie.

Natomiast Dystrybutorzy przystępując do tego porozumienia zrezygnowali ze swobody ustalania stosowanych przez siebie cen gdyż nie mogli sprzedawać wyrobów Tikkurila z marżą poniżej poziomu określonego w umowie. Ponadto dzięki uczestnictwu w tym porozumieniu przedsiębiorcy ci mogli z dużym prawdopodobieństwem przewidzieć wysokość cen stosowanych przez konkurentów. Spowodowało to ograniczenie tzw. konkurencji „wewnątrzmarkowej” oraz w efekcie, iż ceny wyrobów Tikkurila na rynku były wyższe niż gdyby kształtowałyby się w warunkach konkurencji. Tym samym skutki tego porozumienia były odczuwalne dla odbiorców dystrybutorów oraz na końcu także dla konsumentów.

Oceniając wagę tego porozumienia, organ antymonopolowy wziął również pod uwagę, szeroki zasięg oddziaływania tego porozumienia, gdyż dystrybutorzy uczestniczący w tym porozumieniu posiadają siedziby praktycznie na obszarze całej Polski, tym samym porozumienie to spowodowało praktycznie skutki na całym terytorium kraju.

Ponadto organ antymonopolowy uznał, iż zawarte porozumienie miało charakter długotrwały, gdyż w przypadku marki Polifarb Dębica trwało od 2003r. natomiast w przypadku marki Beckers oraz Tikkurila od 2005r.

Mając powyższe przesłanki na uwadze organ antymonopolowy stanął na stanowisku, iż przedmiotowe porozumienie stanowiło poważne naruszenie reguł konkurencji.

Nakładając karę pieniężną określoną w art. 106 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, na poszczególnych dystrybutorów Tikkurila organ antymonopolowy wziął również pod uwagę, iż niektórzy z nich mogli uczestniczyć w tym porozumieniu nie posiadając świadomości, iż działania polegające na ustalaniu cen odsprzedaży w tym cen minimalnych są bezprawne. Jednakże należy mieć na uwadze, iż zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny były przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Miarkując wysokość kar pieniężnych dla poszczególnych dystrybutorów organ antymonopolowy oprócz powyższych przesłanek wziął również pod uwagę okoliczności łagodzące.

Uwzględniono mianowicie, iż dystrybutorzy ci nie byli inicjatorami tego porozumienia. Wzór umowy dystrybucyjnej został opracowany przez Tikkurila i przedłożony do akceptacji każdemu z dystrybutorów. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przez wszczęciem tego postępowania tj. z dniem 01.01.2007r. Ponadto za okoliczność łagodzącą organ antymonopolowy uznał fakt, iż przedsiębiorcy ci naruszyli przepisy ustawy po raz pierwszy.

Ustalając wymiar kar pieniężnych organ antymonopolowy kierował się również wysokością przychodów, jakie strony niniejszego postępowania osiągnęły w roku 2006r. z tytułu uczestnictwa w tym porozumieniu. Jednocześnie w przypadku należytego oraz wiarygodnego udokumentowania, organ antymonopolowy uznał za uzasadnione w przypadku niektórych dystrybutorów uznanie

okoliczności łagodzącej tj. nie respektowania w praktyce zapisów umów dystrybucyjnych tj. sprzedaży wyrobów Tikkurila poniżej cen minimalnych określonych w tych umowach.

Natomiast miarkując wysokość kary pieniężnej dla Tikkurila organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż w toku postępowania wyjaśniającego, poprzedzającego wszczęcie niniejszego postępowania, przedsiębiorca ten pismem z dnia 25.05.2007r. w oparciu o przepisy art. 109 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisy obowiązujące w dniu złożenia tego wniosku rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 2004r. w sprawie trybu postępowania w przypadku wystąpienia przedsiębiorców do Prezesa Urzędu o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie (Dz.U. z 2004r. nr 130, poz. 1380), wniosła o obniżenie kary pieniężnej grożącej temu przedsiębiorcy w związku z uczestnictwem w porozumieniu o którym mowa w art. 6 ust.1 tej ustawy. W treści tego pisma Tikkurila przyznała się do faktu uczestnictwa od 2003r. w porozumieniu o jakim mowa w art. 6 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającym na stosowaniu w umowach dystrybucyjnych zawieranych z podmiotami innymi niż operatorzy sieci sklepów wielkopowierzchniowych, postanowienia dotyczące obowiązku odsprzedaży produktów Tikkurila po cenach nie niższych niż cena zakupu produktów podwyższona o tzw. marżę minimalną. Na dowód zawarcia takowego porozumienia Tikkurila przestawiła kopie wszystkich umów dystrybucyjnych dotyczących wyrobów Tikkurila marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila za lata 2003-2006r. Ponadto Tikkurila oświadczyła iż od dnia 1 stycznia 2007r. zaprzestała uczestnictwa w opisanym powyżej porozumieniu antykonkurencyjnym, na dowód czego przedłożyła kopie umów dystrybucyjnych marek Polifarb Dębica, Beckers oraz Tikkurila na rok 2007r. Do pisma powyższego zostało dołączone oświadczenie Tikkurila o zaprzestaniu z dniem 1 stycznia 2007r. uczestnictwa w powyżej opisanym porozumieniu ograniczającym konkurencję.

Zgodnie z art. 109 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli przedsiębiorca uczestniczy w porozumieniu o jakim mowa w art. 6 ust.1 tej ustawy i jeśli przedstawi z własnej inicjatywy dowód, który w istotny sposób przyczyni się do wydania decyzji o której mowa w art. 10 lub 11 tej ustawy oraz równocześnie zaprzestął uczestnictwa w porozumieniu nie później niż w momencie przedstawienia tego dowodu, organ antymonopolowy nakłada na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił te warunki, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 5%.

Organ antymonopolowy miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Tikkurila za uczestnictwo w porozumieniu ograniczającym konkurencję, uznał za uzasadnione przychylenie się do wniosku tego przedsiębiorcy oraz zmiarkowanie maksymalnej wysokości kary jaka mogła być nałożona na Tikkurila za uczestnictwo w tym porozumieniu, w wysokości 5% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

W szczególności organ antymonopolowy pragnie wskazać, iż wszczynając postępowanie wyjaśniające poprzedzające niniejsze postępowanie posiadał informacje i dokumenty na podstawie których przypuszczał że pomiędzy Tikkurila a dystrybutorami tego przedsiębiorcy mogło dojść do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na ustalaniu cen. Jednakże posiadane przez organ antymonopolowy informacje pozwoliły na przypuszczenie, iż niedozwolone porozumienie dotyczy jedynie wyrobów marek Polifarb Dębica oraz Beckers. Natomiast organ antymonopolowy przed złożeniem przez Tikkurila wniosku z dnia 25.05.2007r. oraz dowodów w postaci umów dystrybucyjnych wyrobów marek Tikkurila za lata 2005-2006, nie posiadał informacji pozwalających na przypuszczenie, iż niedozwolone porozumienie mogło obejmować również wyroby tej marki. Należy również zauważyć iż co prawda organ antymonopolowy pismem z dnia 24.05.2007r. wezwał Tikkurila do przesłania kopii wszystkich umów dystrybucyjnych obowiązujących w 2006r., jednakże przedsiębiorca ten dzień później tj. w dniu 25.05.2007r. czyli przed otrzymaniem wezwania organu antymonopolowego z dnia 24.05.2007r. łącznie z wnioskiem o obniżenie kary pieniężnej, z własnej inicjatywy przedłożyła nie przekazane wcześniej umowy dystrybucyjne marki Polifarb Dębica, Beckers oraz wszystkie umowy dotyczące dystrybucji wyrobów marki Tikkurila. Pozwoliło to tym samym organowi antymonopolowemu na powzięcie informacji oraz ustalenie, iż niedozwolone porozumienie o jakim mowa w pkt. I.a sentencji niniejszej decyzji dotyczyło również wyrobów marki Tikkurila. Tym

samym Tikkurila z własnej inicjatywy dostarczyła nie przekazane wcześniej organowi antymonopolowemu umowy dystrybucyjne marek Polifarb Dębica i Beckers oraz dowody pozwalające organowi antymonopolowemu na ustalenie, iż doszło również do zawarcia pomiędzy tym przedsiębiorcą a dystrybutorami niedozwolonego porozumienia dla wyrobów marki Tikkurila. Ponadto jak wskazano to powyżej Tikkurila do wniosku o obniżenie kary dołączyła dowody tj. umowy oraz oświadczenie pozwalające na ustalenie, iż przedsiębiorca ten zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu ograniczającym konkurencję przed dniem wszczęcia niniejszego postępowania. Stąd też dostarczone przez Tikkurila z własnej inicjatywy dowody w postaci nie posiadanych wcześniej przez organ antymonopolowy umów dystrybucyjnych dla wyrobów marki Polifarb Dębica i Beckers oraz wszystkich umów dystrybucyjnych wyrobów marki Tikkurila, przyczyniły się w istotny sposób do wydania decyzji na podstawie art. 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dlatego też organ antymonopolowy uznał za uzasadnione przychylenie się do wniosku Tikkurila z dnia 25.05.2007r.

Organ antymonopolowy miarkując wysokość nałożonej kary na Tikkurila, podobnie jak w przypadku dystrybutorów uznał za uzasadnione, nałożenie na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie przychodów uzyskanych w 2006r. ze sprzedaży wyrobów objętych tym porozumieniem. Ponadto miarkując wysokość kary organ antymonopolowy wziął pod uwagę okoliczności obciążające jak i łagodzące ostateczny wymiar kary nałożonej na tego przedsiębiorcę.

Jako okoliczność obciążającą tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uznał przede wszystkim to, iż Tikkurila była inicjatorem zawartego porozumienia ograniczającego konkurencję. Wynika to zarówno z treści wniosku o obniżenie kary w którym przedsiębiorca ten przyznał się do zamieszczania od 2003r. w umowach dystrybucyjnych zapisów zobowiązujących przedsiębiorców do sprzedaży jego wyrobów po określonych w nich cenach minimalnych jak i z wzoru stosowanego przez tego przedsiębiorcę umów dystrybucyjnych.

Ponadto jako okoliczność obciążającą oraz mającą wpływ na wymiar kary organ antymonopolowy uznał umyślność działania tego przedsiębiorcy. Tikkurila jako przedsiębiorca działający profesjonalnie od wielu lat na rynku oraz posiadający odpowiednie komórki prowadzące jego obsługę prawną, musiał zdawać sobie sprawę z ograniczeń jakie nakłada na przedsiębiorców działających na rynku m.in. ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jako okoliczność mającą również wpływ na wymiar kary, organ antymonopolowy uznał również zamieszczenie w umowach dystrybucyjnych groźby zastosowania sankcji odwetowych względem dystrybutorów za niestosowanie się do postanowień tych umów włącznie z natychmiastowym zerwaniem umowy.

Ponadto wpływ na wymiar kary zamiarowanej przez organ antymonopolowy miało również to, iż zawarte porozumienie trwało ponad rok czyli było porozumieniem długotrwałym.

Za przesłankę łagodzącą wysokość kary nałożonej na Tikkurila miało jedynie wpływ to, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy.

Biorąc powyższe ustalenia i przesłanki pod uwagę organ antymonopolowy postanowił nałożyć na poszczególnych przedsiębiorców kary pieniężne w następującej wysokości na :

1. ANITECH Sp. z o.o. w Olsztynie, karę pieniężną w wysokości 2.636 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

2. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „CHEMIA-Katowice” SA w Katowicach, karę pieniężną w wysokości 610 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

3. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „POLFARB” Sp. z o.o. w Starachowicach, karę pieniężną w wysokości 1.610 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

4. Renatę B. z Krosna karę pieniężną w wysokości 812 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

5. KOLOR spółka jawna K. W., Ch.Z. z Krakowa karę pieniężną w wysokości 467 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

6. Przedsiębiorstwo Handlowe „MULTI-POL” B. i F. spółka jawna z Radomia karę pieniężną w wysokości 477 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych

etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

7. Przedsiębiorstwo Handlu Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. z Bydgoszczy karę pieniężną w wysokości 207 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

8. CERMAG WROCLAW Sp. z o.o. z Wrocławia, karę pieniężną w wysokości 876 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

9. solidarnie na Mariusza G. z Warszawy oraz na Beatę G. prowadzących działalność gospodarczą jako „TADMAR” s.c. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 712 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

10. Janusza R. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „EKOMAL” we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 891 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

11. Przedsiębiorstwo Handlowe „Chemia” Sp. z o.o. w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 3.760 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również

charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

12. „Kosta” Sp. z o.o. w Inowrocławiu karę pieniężną w wysokości 326 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

13. „Polaris” Sp. z o.o. w Tarnobrzegu, karę pieniężną w wysokości 13.842 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

14. Arsen Sp. z o.o. w Sieradzu karę pieniężną w wysokości 53.870 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

15. „Mróz-Chemal” Sp. z o.o. w Rzeszowie karę pieniężną w wysokości 69.700 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

16. „Multifarb” Sp. z o.o. w Rzeszowie karę pieniężną w wysokości 9.655 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

17. Centrofarb Sp. z o.o. w Chełmie karę pieniężną w wysokości 11.180 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

18. Zakład Obrotu Materiałami Budowlanymi „Zombud” Sp. z o.o. w Krzemieniewie karę pieniężną w wysokości 875 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt

zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

19. „ZINO” Sp. z o.o. w Ząbkach, karę pieniężną w wysokości 342 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

20. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe K-M-R K.Krzysztof, G.Marek, D.Ryszard sp.j. w Gostyninie, karę pieniężną w wysokości 7.708 zł.,

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

21. „BUDINPOL” Sp. z o.o. we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 222 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na

celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

22. „BUDINPOL – Alicja S., Piotr S. spółka jawna” we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 20 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

23. Hurtownia Farb i Lakierów „MAXCOLOR” Sp. z o.o. w Ostrowie Wielkopolskim, karę pieniężną w wysokości 594 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

24. „Domex” L., R.- Cz. spółka jawna w Tarnowie, karę pieniężną w wysokości 1.214 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

25. Dorotę K. prowadząca działalność gospodarczą jako Domal Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe w Koninie, karę pieniężną w wysokości 608 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

26. CZH Sp. z o.o. w Dębicy, karę pieniężną w wysokości 3.017 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno

z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

27. Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Polaris III H.Z. H.W. spółka jawna w Mielcu karę pieniężną w wysokości 3.528 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

28. Hanne Z. prowadzącą działalność gospodarczą jako „TECHMAL bis” w Płocku karę pieniężną w wysokości 3.633 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

29. BEL-POL Sp. z o.o. w Świdnicy karę pieniężną w wysokości 1.598 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

30. „Kosta” Sp. z o.o. w Ustroniu karę pieniężną w wysokości 1.052 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

31. solidarnie na Stanisława S. z Jeleniej Góry oraz na Teresę G. z Jeleniej Góry prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Test-Chem s.c. w Jeleniej Górze, karę pieniężną w wysokości 40 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

32. Heban-Steinhof spółka jawna w Krakowie karę pieniężną w wysokości 13.185 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

33. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Polifarb” Sp. z o.o., w Gliwicach, karę pieniężną w wysokości 7.710 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

34. Krzysztofa Ch. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.H.U. „CHRIS” w Łodzi karę pieniężną w wysokości 684 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

35. Stefana W. prowadzącego działalność gospodarczą jako „Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Wytwórcze Stefix” w Ostrowie Wielkopolskim, karę pieniężną w wysokości 2.623 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

36. solidarnie na Bogusława J. oraz na Krystynę J. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Hurt-Detal „KOLOR” s.c. karę pieniężną w wysokości 1.269 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

37. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” Sp. z o.o. w Opolu, karę pieniężną w wysokości 217 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

38. TROPS SA w Toruniu, karę pieniężną w wysokości 7.650 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również

charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

39. „ZACISZE” SA w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 6.787 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

40. V-BUD Walkiewicz Sp. z o.o. w Wysogotowie, karę pieniężną w wysokości 2.238 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

41. solidarnie na Łukasza Artura M. oraz na Henryka M. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako „BUDOMIX” s.c. w Łowiczu karę pieniężną w wysokości 1.213 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

42. Przedsiębiorstwo Handlu-Chemikaliami „CHEMIA” SA w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 226 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

43. Agatę M. prowadząca działalność gospodarczą jako Beckers-Colour w Łodzi, karę pieniężną w wysokości 773 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

44. Bogdana S. prowadzącego działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo „SABO” w Suwałkach, karę pieniężną w wysokości 7.339 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

45. „WITRO-BUD” Sp. z o.o. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 14.890 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

46. „NORAD” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 1.697 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

47. „PSB KWAPISZ” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 70 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

48. „Farbacol Nord” Sp. z o.o. w Zamościu, karę pieniężną w wysokości 3.283 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

49. „WODAN” Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 1.598 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

50. Centrofarb – H.B. sp.j. w Przemysłu, karę pieniężną w wysokości 436 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

51. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PROMESA” Sp. z o.o. w Kielcach, karę pieniężną w wysokości 9.405 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

52. Mariusza Jerzego S. prowadzącego działalność gospodarczą jako MARSAN w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 45.360 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

53. Centralę Materiałów Budowlanych Centrobud G.W., W.M., W.M. spółka jawna w Konstancinie-Jeziornej, karę pieniężną w wysokości 63.867 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

54. Artura S. prowadzącego działalność gospodarczą jako „Savel” w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 2.170 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

55. AB Behcicki Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 4.114 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

56. Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ABRAF” sp. j. w Trzebnicy, karę pieniężną w wysokości 4.594 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

57. DIK Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 15.720 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

58. FACHMAN sp.j. Zbigniew W., Violetta W. w Rypinie, karę pieniężną w wysokości 786 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

59. solidarnie na Henryka Franciszeka P. oraz na Bogusławę Zofię P. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako PPHU Export-Import „WBH” w Otwocku karę pieniężną w wysokości 172 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

60. Waldemara K. prowadzącego działalność gospodarczą jako Lakfarb Waldemar K. w Bolesławcu, karę pieniężną w wysokości 377 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

61. Centrum Dystrybucji Farb CDF Sp. z o.o. we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 826 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

62. Sawo-Met Sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 11.610 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

63. Artura G. prowadzącego działalność gospodarczą jako „ARGAL” PPHU w Łodzi, karę pieniężną w wysokości 1.473 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

64. „JASAM” Sp. z o.o. w Olsztynie, karę pieniężną w wysokości 3.212 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

65. Przedsiębiorstwo Handlowe „HIPER-GLAZUR” Sp. z o.o. w Szczecinie, karę pieniężną w wysokości 9.652 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również

charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

66. Jerzego W. prowadzącego działalność gospodarczą jako Hurtownia Artykułów Przemysłowych „FARMAL” Jerzy W. w Łomży, karę pieniężną w wysokości 5.263 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

67. „BAWA” Sp. z o.o. w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 3.938 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt

zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

68. „Firmę Handlowo-Usługowa Mak-Chemia, M.O. i B. P. – O. spółka jawna” w Elblągu, karę pieniężną w wysokości 2.900 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

69. „FARBUD” Barbara i Grzegorz O. sp.j. w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 100 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

70. CHEMKO Andrzej i Przemysław Z. sp. j. w Legionowie, karę pieniężną w wysokości 1.420 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

71. Chemik J.D. Krieger sp.j. w Poznaniu, karę pieniężną w wysokości 1.820 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż przedsiębiorca ten w toku postępowania w sposób wiarygodny udokumentował, iż nierealizował w praktyce zawartego porozumienia.

72. „FARBEX” K.T. i Wspólnicy sp.j. w Ciechanowie, karę pieniężną w wysokości 1.777 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach

konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

73. Marka Ś. prowadzącego działalność gospodarczą jako Temafarb Handel Artykułami Przemysłowymi w Ostrowi Mazowieckiej, karę pieniężną w wysokości 4.170 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

74. UNICHEM Marian Z., Beata B. spółka jawna, ul. Grunwaldzka 43, 05-800 Pruszków, karę pieniężną w wysokości 100 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

75. Pawła S. prowadzący działalność gospodarczą jako WALTCOLOR w Żukówce, Błonie, karę pieniężną w wysokości 450 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

76. CHEMIX Farby Sp. z o.o. w Jelczu-Laskowicach, karę pieniężną w wysokości 810 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

77. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Global” sp.j. P.Grzegorz, W.Stefan w Siedlcach, karę pieniężną w wysokości 6.322 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych

etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

78. Konstantego K. prowadzącego działalność gospodarczą jako PHU „KONSTANS” – K. K. w Mińsku Mazowieckim karę pieniężną w wysokości 2.591 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

79. Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „BOROS” Sp. z o.o. w Bydgoszczy, w wysokości karę pieniężną w wysokości 6.472 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

80. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „TERMEX” spółka jawna Andrzej H., Piotr H. w Legnicy, karę pieniężną w wysokości 465 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

81. MITAR Joanna i Mirosław P. spółka jawna w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 307 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

82. Bohdan K. prowadzący działalność gospodarczą jako PHU „CHEMIBUD” w Białymstoku, karę pieniężną w wysokości 2.675 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty

Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

83. „STALBUD II” Sp. z o.o. w Sulejówku, karę pieniężną w wysokości 675 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

84. Bernardę S. prowadzącą działalność gospodarczą jako Firma Handlowo-Usługowa Hurtownia Farb „MAXIMUS” w Reńskiej Wsi, karę pieniężną w wysokości 694 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę organ antymonopolowy uwzględnił także przesłanki łagodzące mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten nie był inicjatorem tego porozumienia. Ponadto do okoliczności łagodzących zaliczono fakt zaniechania stosowania tego porozumienia przed dniem wszczęcia tego postępowania oraz fakt, iż przedsiębiorca ten naruszył przepisy ustawy po raz pierwszy.

85. Tikkurila Polska SA w Dębicy karę pieniężną w wysokości 2.172.039 zł.

Organ antymonopolowy podejmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę wziął pod uwagę fakt, iż uczestniczył on w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów Tikkurila, która to praktyka jest uznawana za jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął przede wszystkim pod uwagę skutki zawartego porozumienia a przede wszystkim to iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. wewnątrzmarkowej na produkty Tikkurila. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż porozumienie to miało również charakter antykonsumencki, gdyż spowodowało, iż ceny wyrobów tego przedsiębiorcy na dalszych etapach dystrybucji były na wyższym poziomie niż gdyby kształtowały się w warunkach konkurencji. Na wymiar kary pieniężnej miał również wpływ relatywnie długi okres uczestnictwa przedmiotowego przedsiębiorcy w antykonkurencyjnym porozumieniu.

Przy wymierzaniu nakładanej na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił także pozostałe przesłanki obciążające mające wpływ na jej wysokość a przede wszystkim to, iż przedsiębiorca ten był inicjatorem zawartego porozumienia ograniczającego konkurencję. Ponadto jako okoliczność obciążającą oraz mającą wpływ na wymiar kary organ antymonopolowy uznał umyślność działania tego przedsiębiorcy. Przedsiębiorca ten jako prowadzący od wielu lat działalność gospodarczą musiał zdawać sobie sprawę iż podejmując działania na rynku musi brać pod uwagę uregulowania jakie zawiera ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Jako okoliczność mającą również wpływ na wymiar kary nakładanej na tego przedsiębiorcę, organ antymonopolowy wziął również pod uwagę zamieszczenie w umowach dystrybucyjnych groźby zastosowania sankcji odwetowych względem dystrybutorów za niestosowanie się do postanowień tych umów włącznie z natychmiastowym zerwaniem umowy.

Natomiast jako przesłankę łagodzącą przedsiębiorca uznał fakt iż Tikkurila naruszyła przepisy ustawy po raz pierwszy.

Fakt przyznania się tego przedsiębiorcy do uczestnictwa w porozumieniu o jakim mowa w punkcie I.a sentencji niniejszej decyzji oraz zaniechanie jego stosowania, zostało już uwzględnione przez organ antymonopolowy przy ustalaniu maksymalnego wymiaru kary pieniężnej, gdyż zgodnie z art. 109 ust. 2 i ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w przypadku gdy przedsiębiorca spełni warunki o jakich mowa w tych przepisach oraz przedstawi Prezesowi Urzędu z własnej inicjatywy dowód, który w istotny sposób przyczyni się do wydania decyzji o jakiej mowa w art.11 tej ustawy, organ antymonopolowy może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu uzyskanego roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Stąd orzeczono jak w punkcie I.c sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

d) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku organ antymonopolowy w punkcie I.a sentencji przedmiotowej decyzji stwierdził naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez strony postępowania wymienione w ww.

punkcie sentencji decyzji. Kosztami niniejszego postępowania są dla organu antymonopolowego wydatki związane z prowadzoną w toku tego postępowania korespondencją. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć każdy z podmiotów wymienionych w punkcie I.d niniejszej decyzji kwotą kosztów w wysokości 40 zł (słownie: czterdzieści złotych).

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I.d sentencji.

Koszty niniejszego postępowania w/w podmioty są obowiązane wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie I.d niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach

ALICJA KRAL